

KARJALAN JÄÄKÄRI

KORPISOTURI

UUSI PALKITSEMISTAPA OTETTU KÄYTTÖÖN KAR:JP:SSA

Pataljoonan komentajan aloitteesta on KarJP:ssa otettu käyttöön «Karjalan Jääkärien Ansioristi» sekä siihen liittyvä kunniajääkäarin arvo. Täten voidaan palkita henkilöitä — sotilaita tai siviilejä — jotka ovat erityisen ansiokkaasti toimineet Karjalan Jääkäripataljoonan ja sen toimintapäämäärien hyväksi.

Ensimmäiset Ansioristit myönnettiin pataljoonan vuosipäivänä 20. 11. 1967 seuraaville

kenraaliluutnantti	Jorma Järventaus
everstiluutnantti	Axel Suvantola
everstiluutnantti	Heikki Mikkola
eversti	Niilo Riuttala
eversti	Erkki Setälä
eversti	Olavi Lehti
sotilasmestari	Rauni Luukkonen

ANSIOISTANNE
KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN
JA SEN TOIMINTAPÄÄMÄÄRIEN HYVÄKSI
ON TEILLE

TÄNÄÄN MYÖNNETTY
KARJALAN JÄÄKÄRIEN ANSIORISTI SEKÄ
KUNNIAJÄÄKÄRIN ARVO

KARJALAN JÄÄKÄRI 3

KORPISOTURI 23

Karjalan Jääkäripataljoonan,
Karjalan Jääkäripataljoonan Killan ja
Karjalan Jääkäripataljoonan
Reservialiupseerikoulun oppilaskunnan
lehti

Toimituskunta:

Karjalan Jääkäripataljoonan
koulutustoimisto
Karjalan Jääkäripataljoonan
Killan hallitus
Karjalan Jääkäripataljoonan
Reservialiupseerikoulun oppilaskunnan hallitus

Päätoimittaja

yliopettaja **Simo Seppo**

Toimitussihteeri

yliv. **V. Kankainen**

Painettu: Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy 1967

SISÄLLYS:

Karjalan Jääkäri

Onnea Äidille	2
Puolustusvoimain komentajan tervehdys pohjoiskarjalai- sille	3
Kollaan—Uoman taistelijat koolla	4
Kollaan Vasama	5
Uhrin ansiosta lippu liehuu	6
Tupaantuliaiset Paalasmaalla	8
Show sotainvalidin hyväksi	9
Kontiolahden sotilaskoti toimii	10
Pataljoonan vuosipäivä	12
Vierailuja	14
Valatilaisuus Ilomantsissa	15
Jääkäreiden tie Saksaan	16
Että me saisimme elää	19
Kiinni ytimeen	20
Sissisota syyskuussa	20
Metsäopetusta varusmiehille	20
Armeijan säästölomasta luovutaan	21
Urheilua	22
»Salmiakit» vaihtuivat ruusukkeiksi	24
Lokakuu -66 poistui ... Samoin 1/67 saapumiserä ..	24
Sotilassoittokunta, suhdetoiminta	24
Päivät pääksytysten	25
KarJP:n Helsingin osaston kuulumisia	26

Korpisoturi

Joukkueenjohtajan ja oppilaan konfliktitilanteita	29
Pax	31
Koulun johtajan, kapteeni Laineen pitämä puhe	33
Kurssi 62:n oppilaat	34
Kurssi 62:n oppilaskunnan jäsenet	34
Kouluttajat	35
Oppilaat	36—44

Simo Seppo:

Onnea Äidille!

Otin vaieten karttakirjan esille ja laskin Suomi-äidin mitat: 60–50–120. Ne ovat siis tämänkertaiset.

En tarkalleen tiedä, vastaavatko edellä olevat luvut viisikymmenvuotiaan ihannemittoja. Luultavasti eivät. On eletty aikoja, jolloinka noita mittoja on yritetty muuttaa ja vasta monien oteluiden jälkeen saatu ne vakiintumaan. Tämän hetken suomalaiselle ne ovat hyvin hyvät mitat.

Lapsihan kiintyy äitiinsä niin, että vähemmän kauniskin nainen on lapsensa mielestä maailman kaunein. Suomen pojat voivat olla äitiinsä tyytyväisiä, niin hyvän lähtökohdan elämään se

meille tarjoaa. Onkohan äitikin tyytyväinen poikiinsa?

Erään itsenäisyysjuhlan puhuja sanoi muutama vuosi sitten meitä kansaksi, »joka etenee takapuoli edellä tulevaisuuteen». Suomalaisen suuri heikkous on siinä, ettei hän tiedä, missä kulkevat hänen asiantuntemuksensa rajat. Hyviin asioihin olemme usein tyytymättömiä, mutta virheemme hyväksymme nurkumatta. Avosilmän kulkijalta kysytään sietokykyä ja harkintaa. Ellei niitä ole, ne on hankittava.

Joskus olisi tervellistä arvioida myös omia mittoja.

Puolustusvoimain komentajan tervehdys pohjoiskarjalaisille

Turvallisuuspolitiikkamme päämääränä on säilytettävä valtakunnan itsenäisyys ja koskemattomuus säästämällä maata sodasta. Turvallisuuspolitiikkamme perustuu ensisijassa rauhantahoiseen ulkopolitiikkaan, jota tukee tarkoituksenmukaisesti järjestetty maanpuolustus. Materiaalisen valmiuden ja taistelutaidon ohella maanpuolustuskyky perustuu väestön tahtoon puolustaa kansallisia oikeuksiaan. Kuten historia osoittaa, pohjoiskarjalaisten keskuudessa tämä tahto on aina elänyt voimakkaana. Pohjoiskarjalaisille on luonteenomaista rauhallinen, kiihoton päättäväisyys ja sitkeys. Sodanaikaiset Kollaan taistelut ovat esimerkki pohjoiskarjalaisten tarvittaessa osoittamasta lujudesta.

Puolustuslaitos on osa yhteiskuntaa. Kontiorannan, Onttolan ja Ylämyllyn varuskunnat ovat sotiemme jälkeen kehittyneet ja juurtuneet lujaasti pohjoiskarjalaiseen ympäristöön.

Lukuisia ovat metsämarssit, avustustempaukset, viihdytystilaisuudet ja juhlat, jotka yhteisin voimin on menestyksellisesti järjestetty. Rajaitojen poistamisessa ja virheellisten käsitysten oikaisemisessa jatkuva avoin kanssakäyminen

sotilaiden ja siviiliväestön kesken on tuottanut hyviä tuloksia.

Lisävärinsä pohjoiskarjalaisten joukko-osastojen toimintaan tuovat monet ortodoksiseen uskontoon kuuluvat. Yhteisymmärrys tässäkin kysymyksessä on ollut erinomainen. Maakunnan joukko-osastot saavat pääosan varusmiehistään omalta toiminta-alueeltaan. Tämä luonnollisestikin lisää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta.

Vuosittain palvelukseen astuva varusmiesaine on erinomaista, ruumillisia ponnistuksia kaihtamaton, maanpuolustukseen myönteisesti asennoituvaa ja sotilalliseen kuriin mukautuvaa. Edellytykset sotilaskoulutus ja -kasvatustyön onnistumiselle ovat erinomaiset. Kuten suoritettut tarkastukset osoittavat, pohjoiskarjalaiset joukot kuuluvat maan joukko-osastojen eturiviin.

Tervehdin lämpimästi Pohjois-Karjalan siviiliväestöä ja sotilaita ja toivotan teille menestystä yhteisessä työssänne Pohjois-Karjalan ja koko isänmaan hyväksi.

Puolustusvoimain Komentajan tervehdys pohjoiskarjalaisille
14. 10. 1967 Karjalan Maa

Kollaan-Uomaan taistelijat koolla

Kollaan—Uomaan suunnan taistelijoiden muistojuhlaan Kontiorantaan ja Joensuuun 8. 1. 1967 oli kokoontunut yli 600 keski-ikä yllättänyt taistelijaa. Ryhti oli säilynyt, vaikka sodan ja iän vaikutukset näkyivätkin; he tekivät pienen puro-pahasen nimen sotahistoriallisesti kuuluisaksi.

Aamusta lähtien alkoi päivänviettoon ilmoit-tautua Kollaan miehiä. Katselmusta varten miehet kokoontuivat Vasaman kentälle, jossa heitä komensi majuri evp Reino Penttinen. Hän ilmoitti joukot eversti J. E. Sainiolle, joka suoritti Kontio-rannan varuskuntasoihtokunnan soittaessa Sotamarssia paraatikatselmuksen.

Kenttähartaus alkoi virrellä 'Nyt silmäni mä nostan', jonka jälkeen puhui rovasti Kusti Korho-nen johdantona sanat »Pysykää järkähtämättä toivon tunnustuksessa». Puhe päättyi rukoukseen ja kenttähartauden päätteeksi veisattiin Isänmaan virrestä kolme säkeistöä.

Aseveljien seppeleen Kollaan Vasaman juu- relle laskivat eversti J Sainio, johtaja Lauri Pou- tiainen ja maanviljelijä Arvo Hyttinen. Seppele- nauhoihin oli kirjoitettu sanat: »Kaatuneiden aseveljien jättämää perinnettä kunnioittaen Kol- laan—Uomaan taistelijat». Samanaikaisesti laski- vat Kontiolahden kirkonkylän sankarihaudoille majuri Aimo Pesonen, kapteeni evp P. Leino ja vääpeli A. Pitkänen seppeleen.

Katselmus päättyi ohimarssiin, jonka eversti Sainio seurueineen otti vastaan.

Päivän pääjuhla pidettiin varuskunnan voimis- telusalissa ja siihen liittyi myös asevelikokous. Yhteisten muistojen suuren merkityksen näki ti- laisuuden avaaja majuri evp Penttinen tässä muistojuhlassa. Hetken hiljaisuudella kunnioitet- tiin sodassa kaatuneiden ja myöhemmin rivistä poistuneiden aseveljien muistoa.

Eversti J E Sainio suorittamassa Kollaan — Uomaan taistelijoiden paraatikatselmuksista.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin majuri evp Penttinen ja sihteeriksi tarkastaja Erkki Rouhiainen. Päätettiin kokoontua yhteiseen tilaisuuteen jo kahden vuoden kuluttua, koska silloin tulee kuluneeksi 30 vuotta siitä, kun Kollaan miehet ensi kertaa kokoontuivat talvisotaan.

Kollaan-Uomaan päätoimikunta valittiin entisellään uudelleen ja myös Joensuun toimikunta, paitsi maanmittausinsinööri A. Laukkanen tuli ikänsä vuoksi eroa pyytäneen ylimetsänhoitaja Toivo Kuivalaisen tilalle.

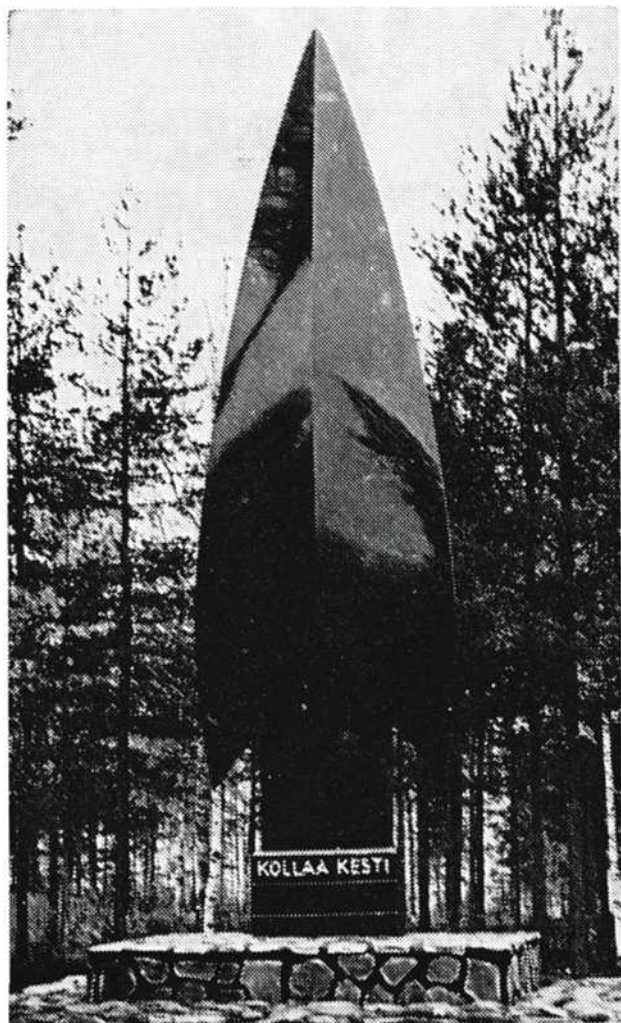
Soittokunnan esityksen jälkeen esitelmöi eversti evp Matti Aarnio talvisotaan johtaneista syistä ja Lemetin mottitaisteluista.

Päivällistilaisuuden jälkeen kokoonnuttiin vielä kahville varuskunnan sotilaskotiin ja illalla oli toveri-ilta Joensuussa Karjalan talossa.

Kollaan vasama

Kollaan Vasamapatsaan pystyttivät 1959 talvisodan Kollaan taistelijat Kontiorannan varuskunnan alueelle Kollaan kovissa kamppailuissa vertaan vuodattaneiden muistoksi. Patsaan valmisti kuvanveistäjä Kalervo Kallio käyttäen aiheenaan Kansallismuseosta löytämänsä vanhan suomalaisen taistelukeihään kärkeä. Kollaan Vasama on valmistettu Ylämaan spektroliitista, jalokiven tavoin kimaltelevasta kivilaadusta ja monumentaalisena se kohoaa kohti taivasta ja julistaa ohikulkijoille jalustaansa hakatuin sanoin: »Kollaa kesti».

Uhrin ansiosta lippu liehuu

Käytännön teoin haluavat tämän polvenasevelvolliset auttaa lähimmäisiään.

Peltikaton, uuden vuorauksen, ja öljylämmittimen sai sataprosenttisen sotainvalidi Matti Voutilaisen asuinrakennus Kuusjärven Maljasalmella. Korjaustöihin antoivat apunsa Karjalan Jääkäripataljoona lisäksi Outokumpu OY ja Sotainvalidien Veljesliitto.

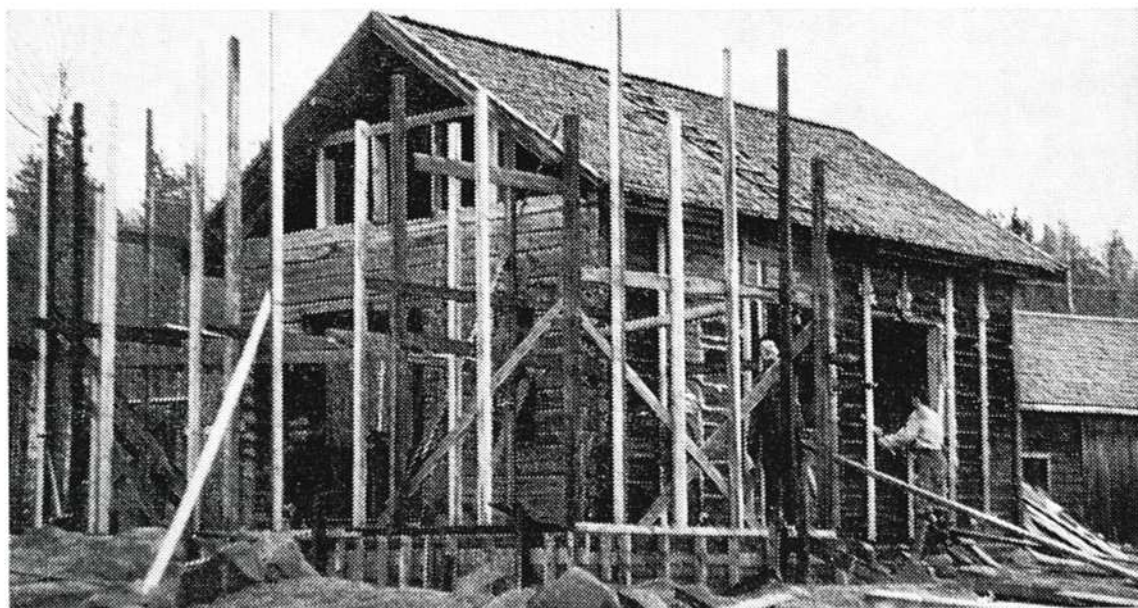
Kuusilapsisen sotainvalidi Veikko Martikaisen vanhaan asuintaloon uusittiin katto, ikkunat, ja sisustus kunnostettiin, samoin korjattiin navetta. Kuvassa vanhat rakennukset.

Vilho Tuonoselle rakentivat jääkärit uuden talon vesi- ja viemärijohtoineen sekä kaasulaitteineen.

Hattuvaaralaisen sotainvalidi Kaino Kähkösen vanha talo on muuttumassa uudeksi.

Ilo oli molemmispuolista, kun KarJP:n jääkärit olivat kymmenmiehisenä ryhmänä auttamassa Uimaharjun Alajoella Penttisen talon kunnostuksessa.

Tupaantuliaiset Paalasmaassa

Sotainvalidi Juho Nevalaisen perheelle Juuan Paalasmaassa on saatu valmiiksi uusi keittiön ja kaksi huonetta käsittävä asuinrakennus. Rakennuksen yhteydessä sijaitsee sauna tarpeellisine lisätiloineen. Rakennushankkeen takana ovat olleet Kansakoulujen Nuorisotyön Kerhokeskus, Postisäästöpankki, Karjalan Jääkäripataljoona, jonka varusmiehiä oli ollut rakennustöissä ylivääpeli Vilho Kankaisen johdolla aina perustustöistä viimeiseen pensselinvetoon saakka. Sotainvalidijärjestö ja monet muut.

Tupaantuliaiset pidettiin sotainvalidiviikon alkamispäivänä runsaan kutsuvierasjoukon läsnäollessa. Tilaisuus alkoi juhlallisella lipunnostolla, jonka jälkeen puhui Sotainvalidien Pohjois-Karjalan piirijärjestön puheenjohtaja Jorma Lehtonen ja luovutti isäntävälle talon avaimen. Opettaja Merimaa toi terveiset kouluhallituksen puheenjohtajalta talousneuvos Paavo Kuosmaselta ja Nuorisotyön Kerhokeskuksen hallitukselta ja taloa rakentaneilta leiripojilta. KarJP:n komentaja evl Pentti Syrjä luovutti puheenvuoronsa yhteydessä Suomen lipun salkoimeen ja jääkäripatsaan perheelle. SV:n Juuan osaston tervehdyksen juhlaan toi toim.johtaja Urho Rautiainen ja mv. Vilho Maksimainen, jotka ojensivat Juho ja Lyyli Nevalaiselle Itsenäisyyden juhluvuoden julistuksen kehyksiin laitettuna. Kunnanjohtaja Olavi Tiittanen luovutti kunnanviirin, ja Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen lahjan toi rva Syrjä. Marttayhdistyksen Neuvontapiirin puolesta puhui emäntä Lea Sutinen ja ojensi kahden muun martan kanssa neuvontapiirin lahjan sekä kukkaset.

Talon tytär kiitti kaikkia rakennustyöhön osallistuneita ihmisiä. »Tämä on suuri juhlapäivä Teille, jotka olette tämän talon rakentaneet ja myöskin meille, jotka saamme se nyt omistaa. Sanoilla emme voi kuvata niitä tunteita, jotka sydämmessämme liikkuvat, kun tarkastelemme kaikkea, jota olette meille antaneet. Voitte olla vakuuttuneita siitä, että aina tulemme muistamaan teitä kaikkia parhaimmilla ja kiitollisimmilla ajatuksilla.

Emme koskaan pysty palkitsemaan tätä kaikkea teille, mutta Kaikkivaltias Jumala siunatkoon ja palkitkoon työnne moninkertaisesti.

Tupaantuliaishartauden piti sotilaspastori

Jaakko Pakkanen. Alkajaisiksi veisattiin virrestä 'Jos huonetta ei rakenna Jumala auttajamme' – Hyvä isäntäväki. Tulkoon tästä talosta teille paras paikka ja rakkauden tekojen paikka. Teidän rakkauden hengestä olemme saaneet nauttia jo koko tämän talon rakentamisen ajan. Uskon että siitä saavat nauttia kaikki, jotka ovelle kolkuttavat.

Juhlatilaisuus päättyi yhteisesti laulettuun Jääkäripataljoonan perinnevirteen 'Sun kätes Herra voimakkaan suo olla turva Suomenmaan'.

Kiitos rakentajille

Noin vuosi sitten alkoivat monien ajatukset saada tietyn tavoitteen: rakennetaan vanhan tilalle uutta, autetaan vähäosaista.

Kun saimme viime syksyn ensimmäiset tiedot tästä rakennuksesta, olivat meidän jokaisen ajatukset: voiko vielä nykyisenä kiireiden ja omien etujen tavoittelun aikana olla niin jalosydämiä ihmisiä, jotka tekevät jo jotain niin suurta ja ihmeellistä.

Kaikki ne suunnitelmat, joita vuoden kuluessa on tehty, ovat tänä päivänä melkein valmiina katseltavina.

Hyvät rakentajat, te, jotka olette välittömästi tai välillisesti olleet valmistamassa tätä kotia, saatte olla täysin vakuuttuneita siitä että teollanne olette tehneet niin kauaskantoista ja kallisarvoista työtä, että sitä ei voi tänä päivänä vielä täysin arvioida.

Lähes kolmekymmentä vuotta sitten isänmaamme eli vaikeaa aikaa. Silloin moni nuori ja terve mies joutui takaamaan meidän onnellisen ja vapaan elämän menettämällä terveytensä ja jopa antamaan henkensäkin.

Työleirin päättäjäsissä sanoi siskoni leirin pojille: »Elä elämäsi niin, että kun sinua ei enää ole, voisivat jäljelle jääneet sanoa: tuosta kulki todellinen ihminen». Ja jos mistä, niin teidän työstänne voi sanoa niin: vain todellinen ihminen tekee näin. Kun teitä ei enää ole voivat jälkipolvet sanoa, tuolla paikalla rakensivat todelliset ihmiset. Teidän työnne tulee säilymään kauniina esimerkkinä monille sukupolville.

Emme pysty palkitsemaan tätä kaikkea ihanaa teille koskaan, mutta Kaikkivaltias Jumala siunatkoon ja palkitkoon tämän teille moninkertaisesti.

Show sotainvalidin hyväksi

Näin sanoi Niilo Tarvajärvi: »Niin kauan, kun on intoa johonkin asiaan, on nuoruus meidän.»

Oliko intoa Joensuussa? Oliko intoa Helsingissä show-alan eturivien keskuudessa? — Oli intoa ja halua Karjalan Jääkäripataljoonalla järjestää juhlat, esiintyjillä intoa näyttää taitojaan ilmaiseksi.

Innokasta oli myös lipun osto, sillä 1500 lipua meni jo ennakkomyynnissä. Intoa ei myöskään puuttunut katselijoilta juhlan aikanakaan. Heillä oli intoa taputtaa Joensuun liepeiltä lähtöisin olevalle Katri-Helenalle, nauraa hauskalle Simo Salmiselle, kuunnella sujuvasti juontavaa Paavo Louekaria, onnitella seuraavana päivänä avioituvaa Heli Keinosta, katsella syvälle Markus Allanin samettisilmiin, tempautua mukaan Riitta Vainion tanssiryhmän valloittavaan liikehdintään ja rytmiin, nauraa hihkua tai paheksua

asialaulaja M. A. Nummiselle ja hänen kertomuksilleen hevosenharjaamisesta ja Vakituiseen kerrossiivojatar Ryynäsestä, katsella pala kurkussa kahlekuningas Leikaksen esitystä, kuunnella mieli herkkänä lahjakkaiden Jarkon ja Lauran laulua ja rakastaa tuota miestä, joka niin lämpimästi osaa ottaa yleisönsä — Niilo Tarvajärveä.

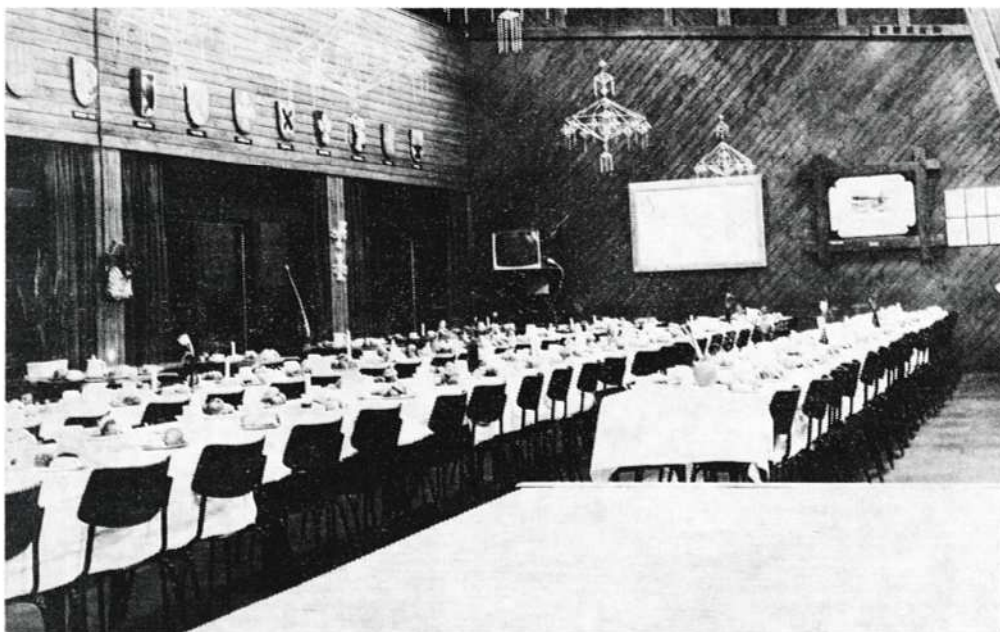
Heillä oli intoa, he olivat juuri sillä hetkellä nuoria jokainen, kaikki 1500.

Tällä innokkuudella saatiin paljon aikaan: Ilomantsin Hattuvaarassa asuu Kähkösen perhe 25 neliömetrin asumiskelvottomassa asunnossa. Kun tulee yö, asettuu koko perhe siskonpetille lattialle, sillä yhdeksän sänkyä ei sovi pieneen kotiin. Tälle sotainvalidin perheelle menivät juhlan tulot ja varusmiehet rakentavat heille uuden isomman talon, lämpimän kodin.

KONTIOLAHDEN SOTILASKOTI TOIMII

Koti valmiina vastaanottamaan varusmiehet sisarten järjestämään joulujuhlaan.

Kuvamme on erästä viime kesän komppaniaillasta 'Solferinon taistelu' kuumimmillaan.

Sotilaskoti pyrkii edistämään varusmiesten ohjelmaharrastusta palkitsemalla komppaniailtojen parhaat esiintyjät. Se on lahjoittanut myös kierto-palkintopokaalin annettavaksi parhaan ohjelman laatineelle komppanialle. KrhK voitti sen viimeksi.

Musiikkikerho kuuntelemassa »parempaa musiikkia» sotilaskodin äskettäin hankiman stereolevysoittimen välityksellä.

Sotilaskoti maastossa Viimekesäisellä pyörämarssimatalla Iloantsiin valatilaisuuteen oli sotilaskoti mukana. Se möi kolmessa etapissa pystytetyssä myyntipaikassa mm. noin 4000 munkkia.

Kirjastosta löytyy sopivaa luettavaa, ja ellei löydy, voi varusmies kirjoittaa hankittavaksi haluamansa kirjan nimen toivevihkoon.

PATALJOONAN VUOSIPÄIVÄ

Suuren Pohjan Sodan eli Ison Vihan alkuvaiheessa 20. 11. 1700 käytiin Viron itärajalla Narvan Joella taistelu, jossa kiivaasti hyökkäävä Ruotsi–Suomen armeija löi lukumäärältään kolme kertaa vahvemman venäläisen armeijan.

Taistelussa oli mukana myös Viipurin Rykmentti.

Viipurin Rykmentin perinteiden vaalijana on Karjalan Jääkäripataljoona valinnut tämän marraskuisen voiton päivän vuosipäiväkseen.

Tämän vuotiseksi juhlapäiväksi oli alkutalven harmaa luonto verhoutunut valkoisen lumivaipan alle. Aamuteelle marssiessaan muisti uninen varusmies ensimmäiseksi heränneensä vapaapäivään ja oli siitä tyytyväinen. Ajan vanhetessa alkoi tapahtumat kasvaa omiin mahtaviin mittoihinsa temmaten aamuisen varusmiehenkin mukaansa ja vapaapäivänä alkaneen pataljoonan vuosipäivän merkitys syveni todella suureksi juhlaaksi.

Juhlatilaisuudet aloitettiin paraatikatselmuksella Kollaen Vasaman luona. Paraatijoukkojen komentaja pataljoonapuseeri majuri R. Linna il-

moitti joukot kenraaliluutnantti Jorma Järventaukselle, joka seurassaan pataljoonan komentaja everstiluutnantti Pentti Syrjä suoritti paraatikatselmuksen varuskunnan soittokunnan puhaltaessa joukko-osaston kunniamarssia, Sibeliuksen Jääkärimarssia.

Katselemuksen jälkeen pidetyssä kenttähartaudessa puhui Sotilaspastori J. Pakkanen Johanneksen evankeliumin 12. luvun sanojen johdolla: »Jos joku minua Palvelee, seuratkoon hän minua ja Isä on kunnioittava häntä. Työn ja taistelun ja vastuun kristillisyydestä puhuessaan hän mainitsi mm seuraavaa: »On toimetonta kristillisyyttä, jossa on paljon hartautta, mutta palveleminen puuttuu.»

Kenttähartautta seuranneen ohimarssin otti vastaan kenraaliluutnantti Järventaus kutsuvieraiden seurassa pataljoonan esikuntarakennuksen edustalla.

Vuosipäivän päiväjuhla alkoi juhla-lounaan jälkeen varuskunnan voimistelusalissa. Soittokunnan esitettyä Ropen sävelmän Marsalkan hopeatorvet saapui pataljoonan lippu sisään.

Tervehdyspuheessaan pataljoonan komentaja everstiluutnantti Pentti Syrjä tarkasteli puolus-

Kenraali Järventaus ja evl Syrjä ottivat vastaan vuosipäivän ohimarssin.

Pataljoonan komentaja evl P Syrjä puhuu

tusvoimain tehtäviä. Maanpuolustuksellista kasvatusa kohtaan on KarJP:ssa kiinnitetty aina erityistä huomiota, lausui puhuja. Siihen on katsottava kuuluvan se auttamistyö, jota pataljoona on pyrkinyt tekemään sotainvalidien hyväksi. Heidän rinnallaan tahdomme seistä, sanoi everstiluutnantti Syrjä. Lausueessaan kutsuvieraat tervetulleeksi puhuja totesi, että lukuisa ystävien joukko on osoituksena siitä, ettei pataljoonaa vierasteta maakunnassa.

Kenraaliluutnantti Jorma Järventaus tarkasteli juhlapuheessaan niitä syitä, jotka vaikuttivat Israelin voittoon Lähi-Idän sodassa.

Tärkeimpänä kenraaliluutnantti Järventaus piti kansakunnan henkistä valmiutta. Israelilaiset ovat aina nähneet maanpuolustuksen tärkeyden kaiken muun elämän toiminnan yläpuolella.

Jos pieni kansa kykenee luomaan henkisen valmiuden hyvinä päivänä se pystyy myös selviytymään huonoista päivistä. Lujaa uskoa tekee pienestäkin suuren, lausui esitelmöitsijä.

Sibeliuksen Finlandian jälkeen suoritti pataljoonan komentaja palkitsemiset. Karjalan Jääkärien ansioristin ensimmäinen kappale ojennettiin kenraaliluutnantti Jorma Järventaukselle ja seuraavat luovutetaan pataljoonan entisille komentajille evl Suvaltolalle, evl Mikkolalle sekä eversteille Riuttala, Setälä ja Lehti. Samalla ojennettiin kenrli Järventaukselle pataljoonan viime vuoden toimia selostava ääninauha.

Samassa yhteydessä everstiluutnantti Syrjä ilmoitti ylennyksistä ja nimityksistä. Väepeli O Savolainen ylennettiin ylivääpeliksi ja ylikersantti Lähtevänoja väapeliksi. Kersantti A Oinonen ylennettiin ylikersantiksi. Kaksitoista varusmiesalikersanttia ylennettiin kersanteiksi. Ns. Kouluttajan kiikarin saivat luutnantti Pauli Nevalainen

ja ylivääpeli V Juntunen. Sotilasmestari A Hirvonen sai suksilahjoituksen ja pataljoonan paras kuntourheilija ylikersantti S Mölsä kellon. Yksikköjen välisten kilpailujen palkinnoista sai Harlun haarikan RAuK, jolle meni myös jääkäri viestin voitosta ansaittu Komentajien kannu. Parhaan sisäjärjestyksen ylläpitäjänä palkittiin 2. Jääkärikomppania. Aliupseeriliiton ansiomitalin sai väepeli T Ollikainen.

Everstiluutnantti Pentti Syrjä kiinnittämässä Karjalan Jääkärien Ansioristiä kenraaliluutnantti Jorma Järventauksen rintaan.

VIERAILUJA

Yliv V Kankainen jakoi palkinnot kolmelle parhaalle onkijalle.

Sotilasasiamiehiä oli tutustumassa maakuntaamme

Ulkovaltojen sotilasasiamiehiä oli syyskuussa tutustumiskäynnillä Pohjois-Karjalassa. Ensimmäisenä vierailupäivänä vieraat olivat Outokumpu Oy:n vieraina Outokummussa. Seuraavana aamuna olikin kohteena Kontiorannan varuskunta, jota vieraille esitteli pataljoonan komentaja evl Pentti Syrjä.

Kontiorannasta vieraat siirtyivät seuraamaan Savo-Karjalan sotilasläänin sotaharjoituksia Romppalan maastoon. Täällä alkajaisiksi seurattiin kolonnan tuhoamista. Vauhdikkaan näytöksen jälkeen sissit tutustuttivat vieraitaan rajavartioston rakentamaan sissitukikohtaan Puson alueella. Samalle alueelle laskuvarjojääkärit suorittivat maahanlaskuoperaation.

Sotaharjoituksista sotilasasiamiehet siirtyivät Kirjolohi Oy:n kalastuslaitokselle, jossa syödyn savulohen jälkeen alkoi lohenongintakilpailu. Kilpailun voitti Neuvostoliiton asiamies kommodori Andruskevits. Toisena Neuvostoliiton edus-

tajana retkellä oli kenrl J J Malahov. Yhdysvaltain värejä vaalimassa oli eversti T J Jackson. Norjan asiamiehenä oli jo viime sotien aikana Suomessa vapaaehtoisesti taistellut evl E Lund. Tanskan edustajana oli evl A Hovgaard, joka sitten otti kunniakseen toisen sijan ongintakilvasa. Pääesikunnan edustajina olivat mukana evl S Siilasvuo, evl A Purhonen ja kapt M Lähtenmäki. Savo-Karjalan sotilasläänin Esikunnasta olivat kenraalimajuri Esko Vahla ja eversti J Kinnunen sekä Joensuun sotilaspiirin päällikkö eversti V Suorsa. Paikallisten varuskuntien päälliköt olivat myös mukana. P-KR:n komentaja Y Kärkkäisestä tulikin kolmannen palkinnon saaja.

Onginnan jälkeen saunottiin, syötiin illallinen laavussa ja matkattiin sen jälkeen Kolille, jossa iltaa vietettiin keskustellen. Viimeisenä vierailupäivänä sotilasasiamiehet olivat Joensuun kaupungin vieraina.

Mainittakoon, että Suomessa on kaikkiaan toistakymmentä sotilasasiamiestä, jotka vuosittain tekevät pari kolme vastaavanlaista retkeä eri puolille Suomea.

Sisar Sanni kokeilemassa kiväärin m/39 painoa.

Nunnat tutustuivat varuskuntaan

Varsin harvinaislaatuisia vieraita kävi 27. 10. 67 tutustumassa Karjalan Jääkäripataljoonan varuskuntaan. Vieraina oli Lintulan naisluostarin seitsemän nunnaa, jotka näin olivat lähteneet tutustumaan varuskuntaan, joka on tullut heille läheiseksi. Vierailu lienee ollut ensimmäinen laatuun maassamme, ja oli tavallaan vastavierailu, sillä ovathan KarJP:n jääkärit olleet useasti nunnien apuna Lintulassa.

Varuskunnassa vieraat ottivat vastaan majuri R. Linna ja ylivääpeli V. Kankainen. Majuri Linna selosti varuskunnan laitoksia ja organisaatiota sekä toivottivat hiljaiset naapurit tervetulleiksi. Esitystä olivat kuuntelemassa myös rovasti Erkki Piironen, Joensuun ort. seurakunnan kirkkohera ja sotilaspastori Jaakko Pakkanen vaimoineen. Esityksen jälkeen sitten olikin vuorossa kiertoajelu varuskunnassa ja on sanottava, että mustat nunnanviitat sopivat hyvin varuskunnan maisemaan. Aterian jälkeen nunnat saivat levätä varuskunnan pappilassa. Illalla oli yhteinen hartaushetki Sotilaskodissa, jonka jälkeen hiljaiset ja ehkä hieman hämmentyneet vieraat aloittivat matkan kohti luostariaan.

Valatilaisuus Ilomantsissa

Maanpuolustuslaitos kuuluu oleellisena osana yhteiskuntajärjestykseen. Harvoin se kuitenkin pääsee esittäytymään sen kansan keskelle, jonka vapauden ja turvallisuuden ylläpitämiseksi se tekee työtään. Näin ollen ei liene ihme, että ilomantsilaiset tulivat sankoin joukoin katsomaan KarJP:n alokkaita, jotka polkupyörin olivat saapuneet Ilomantsiin ja majoittautuneet Tervaruukille. Tänne olivat niin vanhemmat kuin ilomantilaistytötkin tervetulleita tutustumaan sotilaan elämään. Illan hämärässä alokkaat tutustuivat lähemmin tyttäriin pyörittelemällä heitä tanssivalla. – Taisi monen alokkaan uni jäädä aika vähäiseksi.

Aamulla saavuttiin vakavina Jumalanpalvelukseen, jossa liturgina toimi sotpast Jaakko Pakkanen ja saarnasi sotpast Olavi Rissanen, Ilomantsin srk:n kirkkoon. Kontiorannan varuskunnan soittokunta avusti. Saarnan päätyttyä seurasi vala. Kirkon kuoriin ryhmittyi KarJP:n päällystystä ja sotatuomari Pauli Ipatti luki valan kaavan. Valan otti vastaan KarJP:n komentaja evl Pentti Syrjä ja kehoitti puheessaan muistamaan valan velvoittavat sanat niin rauhan kuin sodan aikana.

Valatilaisuuden jälkeen vastanimitettyt jääkärit ryhmittyivät ohimarssiin, jota johti kapt Aulis Laine ja jonka vastaanotti evl Pentti Syrjä seurassaan kunnan ja seurakunnan edustajia sekä JR 9 kiltaveljiä.

Ortodoksiset alokkaat vannovivat valan ort.kirkossa. Vigilian toimitti pastori Anatol Ortamo kanssapalvelijanaan diakoni Lehmuskoski. Evl Syrjä vastaanotti valan.

Evl Pentti Syrjä ottaa vastaan ohimarssia

Evl evp Arvi Lindeqvist:

JÄÄKÄREIDEN TIE SAKSAAN

Tämän vuosisadan alkuvuosien sekavat olot Suomessa ja venäläisten sortotoimenpiteet saivat monen miehen tekemään päätöksen; lähdin Saksaan saamaan jääkärikoulutusta. Paljon piti kuitenkin vaikeuksia voittaa, ennen kuin edes Saksaan asti pääsi. Merenkurkun ylitys oli eräs voimia kysyvä etappi. Tästä matkasta kertoo pyynnöstämme jääkärieverstiluutnantti evp Arvi Lindeqvist.

Kirjoittaja saksalaisessa sotilaspuvussa v. 1916.

Helmikuun 29 päivänä 1916 (oli karkausvuosi) istuin iltajunassa matkalla pohjoiseen ensimmäisenä tavoitteena Voltin asema Pohjanmaalla. Sieltä oli sitten tarkoitus jatkaa matkaa Pohjanlahden yli Ruotsiin ja edelleen Saksaan siellä perustettuun suomalaiseen jääkäripataljoonaan.

Matkan onnistuminen oli kuitenkin monestakin syystä varsin epävarmaa. Heti alkuvaikeutena oli se, ettei minulla ollut minkäänlaista virallista matkalupaa tai passia. Sellainen piti kuitenkin jo siihen aikaan kaikilla matkustajilla olla, ja aivan erikoisesti juuri nuorilla mieshenkilöillä. En ollut voinut käydä sellaista viranomaisilta pyytämässäkään, koska arvelin jo silloin olevani »epäluotettavien» kirjoissa. Kaikissa matkustajajunissa oli erityiset santarmi- tai sotilaspartiot, jotka mm. tarkastivat matkustajien lupapaperit, »bumagat». Matkatoverillani, joka Helsingistä tullen matkusti kanssani, oli kyllä paperit kunnossa. Onneksi sattui vaunumme tarkastajaksi sotilaspartio, jonka jäsenet ilmeisesti eivät olleet kovin virkaintoisia. Toverini matkaluvan varjossa sekä erinäisten omien »leimoilla» varustettujen papereitten ja ehkäpä myös toverini lausumien joidenkin venäjänkielisten sanojen ansiosta tarkastaja lopuksi huitaisi kädellään ja jatkoi matkaansa. Jännitystä riitti kuitenkin koko matkan ajaksi, sillä junassa oli myös santarmipartioita, mutta onneksi nämä eivät kuitenkaan osuneet kohdallemme.

Aamun valjetessa olimme Pohjanmaalla ja astuimme junasta Voltin asemalla, kuten saamamme ohje edellytti. Tämä vaatimaton asema näytti hiljaiselta, väkeä oli vähänlaisesti, mutta pari santarmia ja poliisi olivat kuitenkin paikalla. Junasta jäi asemalle joukko matkustajia, ja meidän ohellamme myös useita muitakin nuorehkoja miehiä.

Me matkatoverukset kiirehdimme kuitenkin nopeasti asemarakennukseen lippuluukulle, jossa ohjeen mukaisesti tiedustelimme luukulla olevalta miesvirkailijalta kyytiä luvutulle »uudelle työmaalle». Hän pudisti päätään ja

...TIE SAKSAAN

sanoi, ettei tiedä mitään sellaisesta asiasta. Silloin annoimme hänelle sovitus tunnuksen, 25 pennin hopearahan, jolloin asia selvisi. Virkailija kehoitti meitä kävelemään tietä pitkin etäällä näkyvän talon suuntaan, jolloin joku ottaisi meidät hoitoonsa. Teimme näin ja jonkin ajan kuluttua eräs ohi ajava mies kehotti meitä nousemaan rekeensä. Eräitä harhautuslenkkejä tehden kyyditsijä sitten vei meidät melkoisen pitkän matkan päässä olevaan Alahärmän Isotaloon, jossa oleilimme keskipäivän ajan.

Isotalo on kohtalaisen suuri pohjalaistyylinen rakennus, jossa yläkerrassakin on asuintiloja. Tämä olikin tärkeä seikka, sillä näihin aikoihin talossa jouduttiin useasti majoittamaan suuriakin miesjoukkoja, jotka oli pidettävä poissa näkyvistä. Tämän joutuimme mekin kokemaan, sillä keskipäivän aikaan vieraili santarmi- ja poliisipartio talossa tiedustelemassa »vieraita kulkijoita». Tässä on syytä mainita, että edellisenä päivänä olivat santarmit suorittaneet Etelä-Pohjanmaalla todellisen suurratsian, vangiten mm. Voltissa, Lapualla ja Seinäjoella niin Saksaan menijöitä kuin etappimiehiäkin. Edellämäinittu »vierailu» Isotaloon liittyi ilmeisesti samaan ketjuun. Isotalon emäntä, joka poikansa liikkussa samoissa jääkäriasioissa piti myös isännyyttä talossa, oli kuitenkin täysiverinen pohjalainen, jota eivät tällaiset tapaukset pelottaneet. Kuulimme hänen varmallalla äänellä selittävän etsijöille, että näiden olisi parasta painua nopeasti muille maille, sillä heillä ei ole ketään asiattomia vieraita, eikä tarvitse myöskään mitään tarkastaa. Ja niinpä etsijät sitten lopulta lähtivätkin, joskin ilmeisesti hyvin epäroiden. Laskeutuessamme alas huomasimme mukavan näköisen pistoolin olevan sopivaa paikassa helposti saatavissa. Tuntuu haikealta, sillä kellään meillä ei ollut minkäänlaista tuliasetta.

Vietimme keskipäivän Isotalossa, saimme ruokaa ja juomaa sekä myös pitkällä hiihtomatalla tarvittavia varusteita: suksia, paulatossuja, käsineitä ym. Tosin kaikki olivat varsin sekalaista, kiireessä kokoonhaalittua tavaraa, sopivaisuus useassa tapauksessa kyseenalaista, mutta niissä olosuhteissa parempia ei ollut saatavissa. Omalta kohdaltani olin kyllä jo matkalle lähtiessäni varannut mukani sellaiset välttämättömimmät varusteet, joilla arvioin pystyväni Merenkurkun yli hiihtämään. Sukset tietenkin sain talosta. Sellaiset omat tavarat, joita matkan aikana ei välttämättömästi tarvinnut, oli jätettävä taloon.

Hämärän tultua lähdettiin jälleen matkaan pitkien reikien eteen valjastetuilla hevosilla. Reikien pohjalle asetettiin vähän heiniä ja sukset, sitten miehet piikälleen ja vähän raanuja ja vällyjä päälle ja niin oli »rahtikuorma»

valmis. Kulkuset jätettiin pois ja kun lumikin oli pehmeää tapahtui liikkuminen vähin äänin, oli useita kymmeniä kilometrejä. Reitti kulki pääasiassa suojaisia talviteitä mutta myös varsinaisia maanteitäkin oli käytettävä. Niinpä mm. Oravaisissa, jossa tiedettiin olevan venäläisen sotaväen asettama tievartio, oli ajettava maantietä. Vartiopaikkaa lähestyttäessä pantiin hevoset ravaamaan ja kun edessä oli vielä hyvä alamäki, ohitettiin vartiotalo nopeasti. Kaikki vartiomiehet olivat ilmeisesti sisällä talossa, koska mitään ei tapahtunut, ja jos vartio jotain olisi huomannutkin, olimme silloin jo riittävän etäisyyden päässä heidän olottuviltaan.

Hevosmatka päättyi eräässä saarella olevaan kalakämppeeseen ja ajomiehet hevosineen lähtivät takaisin. Merenkurkun ylitystä varten määrätyn opasluotsin oli määrä täällä ottaa meidät hoiviinsa ja myöskin ruokaa oli luvattu toimittaa ennen lähtöä. Molempia saimme kuitenkin odottaa pitkään. Siinä ajatukset pyrkivät jo piirtelemään synkkiä kuvia. Oliko jotain mennyt vinoon? Olisikohan opas joutunut pidätetyksi, ja ruoka, tulisiko sitäkään? Olimmehan aivan oudossa ympäristössä, eikä ollut edes karttaa, ei kompassia, ei aseita, ei ruokaa. No niin, me olimme silloin ensi kertaa »reissussa», joten — — —.

Puolen yön seudulla opas sitten viimeinkin saapui ja vähän myöhemmin myös ruuan tuoja. Molemmilla oli ollut joitain vaikeuksia, jotka olivat heitä viivytäneet. Oppaalla oli mukanaan myös uusia matkalle lähtijöitä, osa heistä rannikon ruotsalaisalueilta, osa muualta Suomesta toisia teitä tulleita. Kun meitä aikaisempia tulleita oli kuusi ja nyt saapuneita viisi, oli hiihtojoukkomme lähtövahvuus 11 ja opas. Ruokailu, jossa pääruokalajeina olivat reikäleipä ja makkara, suoritettiin nopeasti. Suurin osa käytti tilaisuutta täysin hyväkseen, mutta eräät toiveikkaimmat olivat sitä meiltä, että kun jo aamupäivällä saadaan Ruotsin puolella hyvää ruokaa, niin eipä sitä nyt kannata niin paljon syödä. Eivät he kai myöskään varanneet mitään mukaansa. Näille kavereille taisi kyllä jo ennen seuraavaa auringon laskua kirkastua suomalaisen reikäleivän todellinen arvo yleensä ja tällaisilla retkillä erikoisesti.

Lähdimme jälleen liikkeelle. Nyt hiihtotaipaleelle, jonka pituus suorinta reittiä oli n. 70 kilometriä, mutta se saattoi yhtä hyvin olla 100 kilometriä tai enemmänkin. Silloin emme sitä paljon ajatelleet. Heti alusta alkaen oli hiihtovälineistä riesaa, eivätkä olleet muutkaan varusteet keuhuttavia. Erikoisesti jalkineet olivat hiihtämiseen soveltu-mattomia ja myös monen miehen vaatetuksessa oli paljonkin toivomisen varaa. Ja pakkasta oli kuitenkin noin 20 asteen paikkeilla. Mutta eteenpäin oli kuitenkin mentä-

...TIE SAKSAAN

vä. Opas, jolla oli joukon ainoa kompassi, ja jolla sitä paitsi piti olla paikallistuntemusta, hiihti jonon alkupäässä. Hiihtokeli oli hyvä, tosin jonkin verran upottava. Niin tehtiin matkaa tuntikaupalla, jotkut tosin useasti puolinukuksissa töksähdellen edellä hiihtävän suksien kannoille. Monet näkivät myös kangastuksia: vihreitä keitaita, isoja puistoja ja komeita rakennuksia jne. Mutta joukko pysyi kuitenkin koossa, sillä vauhti oli verkkaista.

Kun sitten aamu valkeni niin paljon, että saatoimme nähdä ympäristöä, totesimme että etuvasemmalla melkoisen lähellä oli Mickelsöarna-saariryhmä. Olimme varmaankin yön aikana tehneet aikamoisia mutkia, sillä tarkoituksena oli ollut että jo hyvissä ajoin pimeään suojassa ohitaisimme mainitun saariryhmän, jossa tiedettiin majailevan suurehkon venäläisen sotilasosaston rannikon vartiotehtävissä. Tämän saatoimme nyt omin silmin todeta, sillä meitä lähinnä olevalla pääsaarella liikkui lukuisasti sotilaita, myös ratsumiehiä, kasakoita. Muutimme kiireesti suuntaa, mutta oli ilmeistä, että saarelta meidät hyvin huomattiin. Tosin usealla meistä oli yllämme jonkinlainen »lumipuku», t.s. valkoisia yöpaitoja tai muita sopivia kangaskappaleita, mutta tuskinpa ne enää siinä vaiheessa olivat täysin tehokkaita. Meitä jännitti kovasti ryhtyisivätkö venäläiset takaa-ajoon, mutta lohdutti myös toteamus, että lumi oli upottavaa ja sen alla saattoi paikoittelun olla vettäkin, joten ratsut tuskin pystyivät siinä nopeasti liikkumaan. Me hiihdimme niin kovaa kuin heikoimmat jaksoivat. Aika kului eikä takaa-ajajia näkynyt. Olisivat kohan mukavuussyyt jälleen voittaneet velvollisuuden, etenkin kun me hiihdimme maasta pois päin. Korjasimme suuntaamme enemmän länteen ja uskoimme nyt olevamme oikeassa suunnassa.

Näin matka jatkui. Monet valittivat väsymystä eivätkä tahtoneet pysyä mukana. Pieni levähdys viimaisella hangella ei paljon auttanut. Toivo että osuimme keskelle Merenkurkua tilapäisesti perustetulle lepoasemalle, jossa olisi saanut juomaa ja ehkäpä vähän ruokaakin, näytti pettävän. Olimme ilmeisesti hiihtäneet liiaksi etelään. Sen sijaan saavuimme laajalle ahtojäävyöhykkeelle, jossa poikkittaiset monen metrin korkuiset jääryöykkiöt uhkasivat vielä viimeisetkin voimat. Ajan hukasta huolimatta oli otettava pitempi lepo. Jääryöykkiöiden välissä se olikin sikäli mukavaa, että syvänteissä oli suojassa purevalta viimalta ja talvinen aurinkokin lämmitti hieman. Jos jollakin oli vielä jotain syötävää niin nyt se varmasti käytettiin. Kalasaunassa ruokaillessamme olin varannut pari leipäpalaa taskuuni. Nyt otin ne esiin ja jaoin toverini kanssa, joka täysin hiihtoon tottumattomana oli pahoin uuvuksissa. En ollut koskaan aikaisemmin joutunut kokemaan millainen voima yhdessä leipäpalassa piilee. Ilmeisesti se auttoi myös matkatoverini joten kuten kestävämpään loppumatkan.

Keinoteltuamme ahtojääkentän yli oli iltapäivä jo pitkällä. Onnistelimme eteenpäin, mutta jonomme piteni jatkuvasti. Aavalla jäällä saatoimme kuitenkin pysyä hyvin näköyhteydessä toisiimme. Useasti oli jonkun paremmissa voimissa olevan palattava takaisin päin hoputtamaan jäljelle jäänyttä ponnistelemaan edelleen. Onneksi oli ilma kuitenkin alkanut huomattavasti lauhtua. Kun sitten päivän kallistuessa iltaan alkoi taivaanrannalla häämöttää jotain tummaa, joka vähitellen kasvoi ja lopulta selviytyi Holmön saaren etelärannaksi kasvoi toivo jokaisen rinnassa antaen uutta voimaa. Matkaa oli silti vielä melkoisesti, mutta toivoimme kuitenkin valoissaa aikaa riittävän siihen asti, että kaikki ehtisivät rantaan. Meitä oli kolme vielä vähän paremmissa voimissa olevaa, jotka päätimme hiihtää edelle noutaaksemme saaren kylistä hevosia ja muuta apua, sillä jotkut eivät enää kyenneet jatkamaan hiihtoa, vaan heittäytyivät jäälle.

Rantaan päästyämme löysimme erään kalakämpän, mutta muuten oli saaren tämä osa asumaton. Kämpältä lähti joltinenkin tie jonka päätimme johtavan kylään. Niinpä kaksi meistä lähti hiihtämään sitä pitkin edelleen ja minä jäin tekemään tulta kämpän kiukaaseen. Tulen teko olikin helppoa, sillä vanhaa erätapaa noudattaen oli tässäkin kämpässä valmiina puita ja sytykkeitä.

Ajan hitaasti kuluessa alkoi miehiä yksitellen saapua rantaan ja lämpöiseen kämppään. Myös kylästä saapui miehiä hevosineen ja niillä noudettiin vielä jäällä olevat, joista kaksi oli melkoisen pitkän matkan päässä ja varsin heikossa kunnossa. Lopuksi kuljetettiin koko joukko kylään, jossa majapaikat olivat valmiina.

Näin oli matkan hiihto-osuus kestänyt n. 19 tuntia, ja matkaa oli kertynyt ainakin 100 kilometriä, todennäköisesti enemmänkin. Kun ottaa huomioon, että monet osanottajista olivat aikaisemmin tuskin lainkaan hiihtoa harrastaneet ja monilla muillakin pohjakunto oli melkein olematon, voitaneen suoritusta pitää melkoisena saavutuksena. Lisäksi on todettava, ettei kukaan osanottajista saanut ainakaan mitään vakavampaa silloin huomattavissa olevaa terveydellistä vahinkoa. Monille meitä aikaisemmin ja myöhemmin Merenkurkun yli hiihtäneille niitä kylä sattui, erittäinkin paleltumia.

Holmön saaren asukkaat olivat erittäin ystävällistä ja avuliasta väkeä. Meille tarjottiin runsaasti hyvää ja maukasta ruokaa ja muita virvokkeita, sekä mukavat vuoteet, joihin pian nukahdimme syvään uneen.

Seuraavana aamuna matkamme jatkui hevoskyydillä Uumajan kaupunkiin ja sieltä edelleen junalla.

Pastori Erkki Lintunen:

Että me saisimme elää

(Joensuun Normaalilyseon kaatuneiden muistotaulun paljastustilaisuudessa syksyllä 1967 pidetty puhe)

Olemme kokoontuneet paljastamaan kaatuneiden muistotaulua. Olemme koulussa, jonka synnyinseutu on luovutetulla alueella. Emme ole luomassa revanssihenkeä, mutta uskomme oikeuteen ja pidämme sen vuoksi yllä muistoja, joista aikanaan läytyy oikeudelle siemen.

Muistotauluissa on kenties monta läsnäoleville tuttua. Useimmat lienevät tuntemattomia. Yhteistä heille kaikille on se, että he kuolivat meidän vapautemme puolesta. On todellisuutta se, että ilman heidän kuolemaansa tämä maa ei olisi vapaa. Älkäämme sulkeko tätä tosiasiaa koskaan pois tajunnastamme. Millään nykyajan muotiajatuksella ei edes poliittisilla realiteeteilla, ole oikeutta tukahduttaa näihin tauluihin piirrettyä muistoa. Ihmiselämän äärettömän arvon vuoksi ja oikeuden vuoksi me tahdomme säilyttää itsellemme ja jälkipolville sen tiedon, että Suomen kansan oli taisteltava olemassaolonsa vuoksi sivistyksen vuosisadalla 1900 samoin kuin menneinä vuosisatoina idän ja lännen puristuksessa.

Toistakaamme: he kuolivat, että meillä olisi vapaus. He eivät kuolleet siksi, että elämään jääneet, me, jotka tässä olemme, saisimme elää miten tahansa. Me olemme – jos oikein tehtävämme tajuamme – sidotut kohtalonyhteyteen kaatuneittemme kanssa. Meidän kuolemamme

on kuolemista pois itsekkyydestä ja oman etumme sokeasta ajamisesta. Kuolemanlaukaukset itärajoillamme eivät olisi saaneet merkitä elintason kilpajuoksun lähtölaukausta. Emme saisi olla siinä sokeassa vaatimusten kuoressa, joka määrää kansamme elämäntapaa tällä hetkellä. – Meidän pitäisi kysyä, kannattiko näin toteutuvan kansallisen vapauden puolesta kuolla. – Eivätkö he kuolleet, että me oppisimme vapautemme ohella myös vastuun? Tuntuu siltä, että me emme olisi valmiita maksamaan kansallisen olemassaolomme puolesta juuri mitään hintaa. Nämä, joiden nimet on piirretty tauluihin, maksoivat elämällään tästä maasta. Tämän maan hinta on ihmishenkien arvoinen. Tämä maa on verellä lunastettu. Me emme ole valmiita maksamaan sen puolesta edes sitä erotusta, joka lohkeaisi, jos suostuisimme ylellisyydestä kohtuulliseen elintason. Ja kuitenkin tämä olisi vain vähäinen osallisuus kohtalonyhteyteen kaatuneiden kanssa. Emme rakenna samassa hengessä tätä maata.

Moralismi ei ole muodissa. Ei ole viisasta meidän aikanamme heristää etusormeaan ja olla varottamassa. Tämän uhalla kuitenkin on moni joutunut piirtämään vakavasti kysymysmerkkejä kansalaivamme lokikirjan sivuille. – Kun moraalista puhuvaa yritetään vaientaa syyttämällä vapauden vastustamisesta, on tähän helppoa todeta, ettei nykyisin sanalla vapaus tarkoiteta sitä vapautta, jonka takeiksi tuhannet antoivat elämänsä. Tämä Vapauden lippu ei ole ristilippu, jonka alla isät ja veljet ja sisaretkin taistelivat. Se on toisenlainen lippu, sellainen, jossa ei ole vapauden vakavuudesta puhuvaa ristiä. Ja tästä syystä on epämoraalinen elämä päässyt suorastaan muotiin. Sanottakoon se vanhanaikaisesti: synti ei ole enää pelottava asia, vaan se merkitsee seikkailua, vaihtelua, rohkeutta ja uskallusta. Jumalan pyhä sana sanoo kuitenkin selvästi: »Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synti on kansakunnan häpeä.» Sananl. 14: 34.

Olen saanut tehtäväkseni tämän puheen pitämisen, vaikka kuulunkin siihen nuoreen polveen, josta sanotaan, ettei se käsitä isänmaallisuutta. Tämä nuoresta polvesta esitetty arvostelu ei pidä täysin paikkaansa. Olen varma, että nämä

Kiinni ytimeen

Kuinkahan moni meistä välittää lukea monilukuisia joululehtiä tai vielä lukuisampia joulukerptomuksia. Jouluaiheisten kirjoitusten lähtökohtana on usein jokin katkelma joulu-evankeliumista. Jouluaiheisten kirjoitusten kirjoittajat saanevat varsinaisen lukijakuntansa »tietyt» vuodet täyttäneistä, joilla on ajan lisäksi kiinnostusta joulun »sanalliseen» sanomaan. Nuorille ja keski-ikäisille ihmisille joulunpyhät merkitsevät omaisten tapaamista, vierailukäyntejä, »kolonnassa» ajoa, »lepopäiviä», rattoisia hetkiä TV:n edessä ym. ym.

Asevelvollinen, voi jäädä kaiken tämä kotoi- sen ulkopuolelle. Joulunvietosta muodostuu KASARMIN JOULU. Tällainen mahdollisuus voi jostakin lukijastani tuntua pettymykseltä. Mutta teidän keskuudessanne on – sen yhden tuntemani alokkaan lisäksi – sellaisiakin, jotka haluavat kokea kasarmin joulun. Voin vakuuttaa teille kasarmin joulun olevan todella kokemuksen arvoisen. Erikoinen arvonsa on jo sillä, että »kotijoukot» nousevat »arvossa». Kotoa lähe-

tetty tai »tuntemattoman sotilaan» joulupaketti merkitsee ehken enemmän kuin perhepiirissä saatu joululahja. Osallistumisesi yhteiseen juhlaa-teriaan henkilökunnan kanssa poikkeaa suuresti perheateriasta. PV:n komentajan, kenttäpiispan ja pataljoonan komentajan esittämät tervehdykset sekä »oman» soittokuntamme esittämät joulun sävelet antavat pojan kasarmin joulunvieton ydintapahtumiin. Perusyksikössä vieteään rattoisaa »perhepiirin» juhlaa. »Ilmassa on todella suuren . . . juhlan tuntua».

Kasarmin joulun varsinainen ydin, johon kehoitan tarttumaan kiinni, on yhteinen joulukirkko. Sanoma koko maailman Vapahtajan syntymisestä meidän veljeksemme, puolustajaksemme, lunnastajaksemme, neuvonantajaksemme sisältää niin koko kristityn maailman, kuin yksityisen ihmisenkin joulunvieton ytimen. Sitä olisi kyseltävä, mitä Vapahtajan ihmiseksi tuleminen minulle persoonallisesti merkitsee.

veljesi sot.pappi.

. . . että me saisimme (jatk. edel. sivulta)

muistotaulut pysähdyttävät nykyajan nuoren ja omalla nuoren ihmisen elämänhaluisella mielellä hän kokee aitoa kunnioituksen tunnetta. Mutta vanhemman polven kanssa samanlaista isänmaallisuutta nuori ei tavoita. Tämä johtuu siitä, että nuorilta puuttuu sodan välittömät kokemukset. Heitä eivät yhdistä ne tunnot, joita vanhempi polvi koki taisteluhaidoissa ja ilmapommituksissa. Nuorten isänmaallisuus on tästä syystä viilleämpää, siitä puuttuvat omakohtaiset ras-kaat kokemukset.

Mutta aitoa kiintymystä kansaan ja maahan tuntevat myös nuoret. Tosin he korostavat isänmaallisuudessa sitä, että Suomen on oltava itsenäinen maa muiden – mikäli mahdollista – itsenäisten kansojen joukossa. Vapaa kansa vapaiden kansakuntien perheessä. Tai vieläkin selvemmin, vastuuta kantava vapaa maa yhteisvastuullisessa maailmassa. Tämä on kansallisten ja kansainvälisten pyrkimysten yhdistelmä. Se ei ole vetistelystä isänmaanrakkautta, vaan järkevää

ja kuitenkin tietoisesti lämmintä isien maahan kiintymistä.

Uskon, että näitä muistotauluja ei turhan vuoksi tähän kouluun ole hankittu. Niillä tulee olemaan oma osuutensa siinä kasvatuksessa, joka pyrkii valmentamaan suomalaisista nuorista Suomen kansalaisia.

Sissisota syyskuussa

Syysotaharjoitusten tilanne alkoi 14. 9. aamulla 5.30, jolloin reservissä olleet JP 3 (KarJP) ja Kevyt Psto 2 (PKarPsto) saivat käskyn ryhmittyä puolustukseen Kaltimon pohjoispuoliselle alueelle. Keltaiset joukot olivat kuitenkin nopeita ja onnistuivat etenemään teiden suunnassa Kaltimon—Uuron tiehaaran maastoon. Tällöin siniset — JP 2 ja Kev Psto — jäivät mottiin ja siirtyivät sissitoimintaan, jota yöllä suoritettiin hajoitettuna, ryhminä ja joukkueina, vihollisen huoltoa vastaan. Pyrkimyksenä oli samalla uudelleen ryhmittää joukkoja ja jatkaa aamulla hyökkäystä keltaisten kolonnia, huoltokeskusta ja komppaniapaikkaa vastaan. Miehiä oli Karjalan Jääkäripataljoonasta, Pohjois-Karjalan Patteristosta ja Pohjois-Karjalan Rajavartiostosta, Laskuvarjojääkärikoulusta ja Karjalan Lennotosta. Kaikkiaan tuhatkunta miestä. Joukot jouduivat turvautumaan parin vuorokauden ajan sissimuonaan. Muona ja ammustäydennyistä saatiin ilmasta käsin, joten tarvittiin hyvää yhteistyötä, jotta täydennykset tulivat oikeaan aikaan ja paikkaan. Päivällä merkittiin pudotuspaikat savurasioilla ja yöllä nuotioilla. Sopi vain toivoa, etteivät Mig-21 koneita sattuisi paikalle. Nämä koneet suorittivat tiedustelu ja rynnäkkölentoja. PKarPston telavetäjät maskeerasivat panssari-vaunuja. Sotaharjoituksen johtajana oli KarJP:n komentaja evl Pentti Syrjä, apunaan majuri Reino Linna.

Harjoitus onnistui varsin hyvin ja sissitoimintaan perustuva toiminta viehätti varusmiehiä varmaankin enemmän kuin »tavanomainen» sotaharjoitus. Harjoitus opetti varusmiehiä kuin heidän kouluttajiaan, totesi evl Syrjä harjoitusten loputtua.

Metsäopetusta varusmiehille

Suomen puolustuslaitoksen ensimmäiset varusmiesten metsäkurssit järjestettiin marraskuun loppupuolella Karjalan Jääkäripataljoonassa Kontiorannassa. Tämän kolmipäiväisen kurssin tarkoituksena oli perehdyttää varusmiehiä metsänhoidollisiin tehtäviin. Varusmiehethän joutuivat tunnetusti olemaan koulutusaikanaan paljon metsissä, mutta on havaittu että useilla on metsäalan tietomäärä vähäinen. Tarkoituksena olikin lisätä varusmiesten metsäalan asiantuntemusta ja yleistä kansalaistietoutta. Kurssin opettajana toimi metsänhoitaja Olavi Mattila Joensuu. Ensimmäisenä päivänä keskityttiin kehityskykyisten metsien käsittelyyn. Seuraavana päivänä oli ohjelmassa metsänkasvatus vajaa-tuottoisista metsälöistä tuottaviksi metsiksi. Kolmantena ja viimeisenä päivänä puolestaan perehdyttiin metsänjalostukseen, metsätalouden suunnitteluun ja metsäalan koulutukseen. Kurssin aikana retkeiltiin runsaasti lähimetsissä.

Armeijan säästölomasta luovutaan

Varusmiesten palvelusaika pitenee ensi vuoden alusta, sillä varusmiesten säästölomaan ei enää turvauduta. Säästölomakokeiluunhan jouduttiin kustannusten säästämiseksi. Nyt on osoitautunut, ettei säästöloma ole säästänyt kustannuksia siinä määrin kuin oli odotettu.

Vuoden alusta lähtien palvelevat varusmiehet taas 8- sekä aliupseereiksi ja upseereiksi koulutettavat 11 kuukautta. Säästölomaa on kokeiltu kahden vuoden aikana ja huomattu sen vaikutus puolustusvoimien kustannuksiin mitättömäksi. Puolustusvoimien, lähinnä puolustusvoimien komentajan kenraaliluutnantti Keinosen taholta onkin jo aikaisemmin todettu säästöloma epäonnistuneeksi yritykseksi, jo varusmiesten koulutuksen kannalta.

URHEILUA

Olipa Jääkäriviestikilpailu

Kohtalokkaaksi taistelupaikaksi muodostui Jaamankangas lokakuun 13. päivänä. Oliko sitten syynä se, että oli myös perjantaipäivä, vai Jaamankankaan lukuisat uudet tiet ja kartta 1 : 100 000, että vain kaksi joukkuetta jääsi perille ennen määrääjän umpeenmeno. Kilpailu koostui kahdesta 10 ja 20 kilometrin lenkistä. Rasteja oli kaksi edellisellä ja kolme jälkimmäisellä reitillä, koko matkan ollessa noin 70 km, jakaantuneena kuuteen osuuteen.

Ensimmäisellä osuudella otti johdon Pst-komppania, toisella siirtyi reversialiupseerikoulu johtoon, mutta seuraavalla vuorostaan Eskiuntakomppania, jolla säilyi kärkipaikka viidenteen osuuteen, jolloin RAuK pääsi johtoon ja voittikin kilpailun ajalla 8.23,31.

Toisena sai pyöränsä ajettua maaliin Esikuntakomppania ajassa 9.44,52. Muut joukkueet eivät ehtineetkään ajoissa perille.

Kilpailun johtajana toimi yliltä Matti Tanninen, ratamestareina vääp Taisto Hämäläinen ja ylik O Turunen. Viestin otti vastaan majuri Reino Linna.

Viestilinja vei Tupatuopin

Heinäkuun alkupäivinä oli Karjalan Jääkäripataljoonan RAuK:n kurssi 61:lla perinteellinen »tupatuoppi»-kilpailu. Kilpailu alkoi hiljaisella sissilähdöllä varuskunnasta eräänä torstaiamuuna klo 5.00. Ensimmäisellä kilpailurastilla piti keittää aamutee. Vettä tosin ei monella sattunut olemaan mukana, joten sitä piti etsiä lähiympäristöstä. Niin tulivat ensimmäiset aikaerot. Kun aamupala oli syöty, oli aika nousta polkupyörän selkään ja aloittaa rastien etsiminen. Niiden löytämiseksi tarvittiinkin erämiestaitoa, suunnistus-taitoa ja ennen kaikkea kovaa fyysistä kuntoa, sekä kärsivällisyyttä. Tuli siinä tutuksi lähiympäristö ja maisemat vähän kauempaakin. Jaamankankaalla oli kokoontumisrasti ja tehtävänä oli täydellinen majointus. Tänään jälkeen sai levätä, jos sattui olemaan aikaa. Yön hämärissä sitä sitten taas lähdettiin etsimään rasteja, nyt jalkaisin. Kun rastit oli löydetty ja majapaikalle palattu,

olikin jo nostettava reppu selkään ja pikamarsissa palattava kasarmille halki Jaamankankaan. Jalat siinä kipeentyivät ja käsi alkoi vavista. Konepistoolilla ammuttaessa olikin näin ollen vaikeuksia saada osumia, eikä käsikranaatitkaan tahtoneet lentää tarvittavaa määrää. Onneksi pääsikin jo saunaan, sillä kilpailu oli loppunut.

Tulokset: 1) tupa 18 johtajana opp. Puranen 7.28,40, 2) tupa 31 7.58,55, 3) tupa 34 8.12,40, 4) tupa 22 8.23,37, 5) tupa 32 9.01,45, 6) tupa 21 9.49,20, 7) tupa 30 10.15,30, 8) tupa 19 10.18,50, 9) tupa 33 10.40,10, 10) tupa 37 10.57,55.

KarJP pronssille

KarJP pronssille I alueen suunnistuksessa. Pohjois-Suomen ja Savo-Karjalan sotilasläänien muodostaman ensimmäisen urheilualueen suunnistusmestaruuskilpailut järjesti Pohjanmaan Tykistörykmentti Oulun ympäristössä. Partiosuunnistuksen tulokset: Kainuun Prikaati 1.58,10, 2) Pohjanmaan Tykistörykmentti 2.27,58, 3) Karjalan Jääkäripataljoona I (ltn E. Happonen, ylik S. Mölsä, alik P. Rytönen ja korp O. Räsänen) 2.33,21.

PKarPsto hävisi 2–16

KarJP:n pesäpalloyhdeksikkö voitti Joensuussa Mehtimäellä pelatussa ottelussa ylivoimaisesti PKarPston juoksuin 16–2. Alku oli äärettömän tasainen, mutta neljännessä vuorossa saivat jääkärit yliotteen ja taululle tulivat numerot 8–1. Melkein yhtä runsasjuoksuinen oli seitsemäs vuoro, jossa viisi jääkäriä pinkoi turvaan kotipesään. Ylämyllyn juoksut löi vänrikki E Tarvainen, joka palkittiin myös joukkueensa parhaana. KarJP:sta palkittiin vastaavasti alik Jouko Vänskä. Ottelun loputtua luovutettiin tuomari Olli Hirvoselle KarJP:n hopeinen ansiomitali.

Kollaan kesäsuunnistus

SKSI:n komentajan, kenrm Esko Vahlan aloitteesta suunniteltu kilpailu, »Kollaan kesäsuunnistus» järjestettiin syyskuun 22. päivänä ensimmäistä kertaa ja kilpailualueena oli Kontiorannan varuskunnan maasto. Kilpailun johtajana toimi kapteeni A Laine. Kilpailutuomarin ominaisuudessa oli kilpailuja seuraamassa majuri L Manner. Kolmiosaisen kilpailun osatehtävistä vastasivat luutnantti O Kerkkonen ja P Nevalainen sekä aseteknikko P Varis. Kilpailuun otti osaa nelisenkymmentä kilpailijaa. Yleisen sarjan voitti kersantti Kauko Tiili KarJP:sta ylivoimaisesti. Ikämiessarjassa isännöi vääpeli Jorma Siippola ja veteraanisarjan voitti majuri Reino Linna. Joukkuevoitto tuli Kontiorantaan.

Tuloksia:

Yleinen sarja: 1) kers Kauko Tiili KarJP 1.46,00, 2) ylik Seppo Mölsä KarJP 2.15,45, 3) rajakers Pekka Sotejeff P-KR 2.18,02.

Ikämiehet: 1) vääp Jaakko Siippola PKarPsto 1.21,34, 2) rajavääp Toivo Salminen P-KR 2.35,03, 3) sotmest Pentti Napari KarLsto 2.44,57.

Veteraanit: 1) maj Reino Linna KarJP 2.38,12, 2) sotmest Antti Hirvonen KarJP 2.45,17, 3) yliv Viktor Ojatalo KarJP 2.45,34.

Kilpailun osatehtävinä olivat suunnistus sekä paikoitus- ja karttatehtäviä.

**Kontiolahden aliupseerit voittivat 30. 9. Vaivi-
on maastossa Ylämyllyn ja Onttolan aliupseerit.**

Tuloksia: yleinen sarja 1) rajakers K. Luukkonen O 54,30, 2) kers K. Tiili K 56,18, 3) kers T. Tikkanen K 58,22.

Osanottajia 18.

35-vuotiaat: 1) rajavääp T. Salminen O 59,41, 2) rajaylik A. Sirola O 1.00,53, 3) rajaylik E. Loijas O 1.19,19.

Yli-ikämiehet: 1) sotmest A. Hirvonen K 59,05, 2) yliv V. Ojaatlo K 1.05,05, 3) rajavääp M. Lukkarinen O 1.16,45.

Joukkueet: 1) Kontiolahti 5.06,24, 2) Onttola 5.11,22, Ylämyllyltä ei ollut joukkuetta.

3. K pesäpallomestari 1967

Karjalan Jääkäripataljoonan pesäpallo-cupin mestaruuden sieppasi 3. Jääkärikomppania. Peli pelattiin varuskunnan urheilukentällä 8. 8. 67. Toisena osapuolena tässä loppuottelussa oli Esikuntakomppania.

Kolmas komppania hallitsi peliä alusta loppuun ja voittikin 18–0. Epävarmuutta ja harjoituksen puutetta oli havaittavissa, tosin oli muutamia hyviäkin suorituksia kuten kolmannen komppanian jääkäri Gladin ja Esikuntakomppanian lukkarina pelanneen M Karvosen. Jotta pelaajat saisivat enemmän harjoitusta pelataan cup-ottelu ensi vuonna ns. tuplasarjana.

Oikeutta jakoi joensuulainen Olavi Hirvonen.

I Kollaan viestin joukkuekilvan voitti KarJP. Kenraalimajuri Vahla ojentaa palkinnot 22. 9. 1967 yliv M. Tanniselle, ylik S Mölsälle ja kers K. Tiilelle.

»Salmiakit» vaihtuivat ruusukkeiksi

23 Karjalan Jääkäripataljoonan upseerikokelasta ylennettiin reservin vänrikeiksi 9. 9. 67 pataljoonan ruokalassa pidetyssä ylentämis- ja kotiuttamistilaisuudessa. Ylentämisen suoritti pataljoonan komentaja lukemalla tasavallan presidentin päiväkäskyn. — Samalla päiväkäskyllä ja päivämäärällä ylennettiin vänrikiksi rahastonhoitaja, ups.kok. Viljo Einari Kinnunen.

Rouva Martta Koskinen jakoi ruusukkeet. Evl Syrjä puhui ja ojensi jalkaväen säätiön plaketin vänr Martti Vullille. Res.ups. piirin puheenjohtaja Aulis Koivusalo luovutti Res.ups. liiton ansiomerkin vänr Juha Peltolalle.

Uusien res.upseerien kiitokset kouluttajilleen lausi vänr Martti Vulli. Samalla hän ojensi Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajalle, rva Martta Koskiselle kukkia ja äänilevyn.

Lokakuu -66 poistui

Karjalan Jääkäripataljoonan 15. 10. 66 saapumiserän ryhmänjohtajien ja automiesten kotiuttamisjuhla pidettiin 9. 8. 67 varuskunnan ruokalassa. Tilaisuuden aloitti Kontiolahden varuskuntasoittokunta fanfaarilla, minkä jälkeen pataljoonan komentaja evl Pentti Syrjä puhui maanpuolustuksesta ja demokratiasta.

Res.au-liiton plaketit kahdellekymmenelle varusmieskersantille luovutti paikallisen res.au-piirin edustajana johtaja Arvi Lallukka. Yliv V. Kankainen ojensi Puolustuslaitosta esittelevän kirjan korpr Tapio Pesoselle osoituksena tunnollisesta palveluksesta.

Kers P Tikkamäki kiitti kotiutettavien puolesta sotilaskotiyhdistystä ojentaen kukkia yhdistyksen puheenjohtajalle rva Martta Koskiselle. Sotilasappien tervehdyksen esitti kirkkoherra E Piironen.

Lämminhenkinen tilaisuus päättyi Karjalaisten lauluun.

... samoin 1/67 saapumiserä

Torstaina 21. 9. 1967 vietettiin KarJP:ssä 15. 2. 67 saapuneiden jääkäreiden kotiuttamisjuhlaa varuskunnan ruokalassa. Pataljoonan komentaja

Pentti Syrjä puhui ja jakoi Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen lahjoittamat Puolustusvoimajirjan tunnustukseksi ansiokkaasta palvelusta perusyksiköissä parhaille jääkäreille. Tunnuspalkinnon saivat korpraalit Otto Eronen EK:sta, Kari Hirvonen 1. JK:sta, Soini Romppanen 2. JK:sta, Erkki Huttunen 3. JK:sta, Kari Kekäläinen PstK:sta, Eero Horttanainen KrhKsta. Sotilaskotiyhdistys palkitsi jääkäri Pertti Pykäläisen EK:sta reippaasta, kohteliaasta ja avuliaasta toiminnasta keskusmiehenä varuskunnan puhelinkeskuksessa. Palkinnon ojensi yhdistyksen puheenjohtaja Martta Koskinen. Parhaan keittäjän hopeisen puurolusikan sai jääkäri Arvo Riikonen. Lusikan on lahjoittanut KarJP:n Kilta. Tilaisuus päättyi yhteisesti laulettuun Karjalaisten lauluun.

Sotilassoittokunta, suhdetoimintaa

Sotilassoittokuntien tehtävänä on juhlistaa soitollaan varusmieskausiin liittyvät sotilaalliset juhlatilaisuudet sekä toimia puolustuslaitoksen ulkopuolelle suunnatussa suhdetoiminnassa yhä tärkeämmäksi muodostuneena välikappaleena.

Esiintyessään puolustuslaitoksessa ja sen ulkopuolella, pyritään herättämään arvontoa ja myönteistä mielialaa maanpuolustustyötä kohtaan samalla kun sotilassoittokunnat säilyttävät, virittävät ja välittävät edelleen sukupolvesta toiseen maineikkaat Suomen vanhan sotaväen ajoilta periytyvät traditiot. Varsinaisen esiintymistoiminnan ohella suoritetaan soittokunnissa perusteellista soittokoulutusta; maamme melkein kaikki puhallin taiteilijat ovat saaneet muusikkokoulutuksensa jossakin varuskuntasoitokunnassa.

Kontiolahden varuskuntasoitokunta on myös maakunnallisen musiikkitoiminnan ydinjoukko. Sen jäsenet avustavat m.m. Joensuun orkesterissa ja toimivat eri tavoin maakunnan musiikkiharasteiden kehittäjinä ja soitonopettajina.

Kontiolahden varuskuntasoitokunnassa on käynnissä myös vireä oppilaskoulutus erinomaisissa olosuhteissa pätevien opettajien johdolla. Parhailaan on muutamia oppilaspaikkoja vapaana. Puhallinmuusikon ammattialasta kiinnostuneita musikaalisia ja kansakoulun suorittaneita nuorukaisia kehoitetaan käyttämään tilaisuutta hyväkseen.

Päivät pääksytysten

On hiljainen hetki juuri ennen aamuherätyssoittoa. Se hiljaisuus syntyy ulkona hämärässä satavasta lumesta ja horroksesta valveillaolon rajamailla. Kukaan ei enää varsinaisesti nuku sillä odotetaan herätyssoittoa. Kukaan ei ole vielä valveillakaan täydellisesti.

Seinällä soi kello ja kiskot raskaat silmäluomet auki ripsistä, työnnät pääsi kylmän vesihannan alle ja alat herätä lopultakin päivän karuun todellisuuteen. Sanovat, ettei tämä koskaan loppu, mutta tiedät että loppuu ja siksi yrität todella koko tahtosi voimalla selvittää unisesta aamusta kyetäksesi hetken kuluttua vierittämään taas yhden päivän menneisyyteen.

On harmaa rivi pussihousuja menossa aamuteelle, tulossa aamuteeltä, lähdössä palvelukseen. Astuu saapas linttaan kun varustus painaa, sinko tai kranaatinheitin. Takki hienossa lumipölyssä syöksyn jälkeen ja aluspaita hiestä läpimärkä. Juostaan kun täytyy juosta eikä jaksaa ajatella enää muuta kuin että täytyy jaksaa juosta seuraavaan taukoon asti. Ja tauon jälkeen ryömitään kun kukaan ei jaksaa enää juosta.

On välillä ruokailu ja hirveä nälkä niin ettei perunat riitä jälkipään miehille millään ja soossi loppuu jo toisen miehen kohdalla. Pöydän esimies sanoo: »Hakekaa pojat ruokaa lisää ja syökää pojat,» ja kyllä me pojat syömmekin.

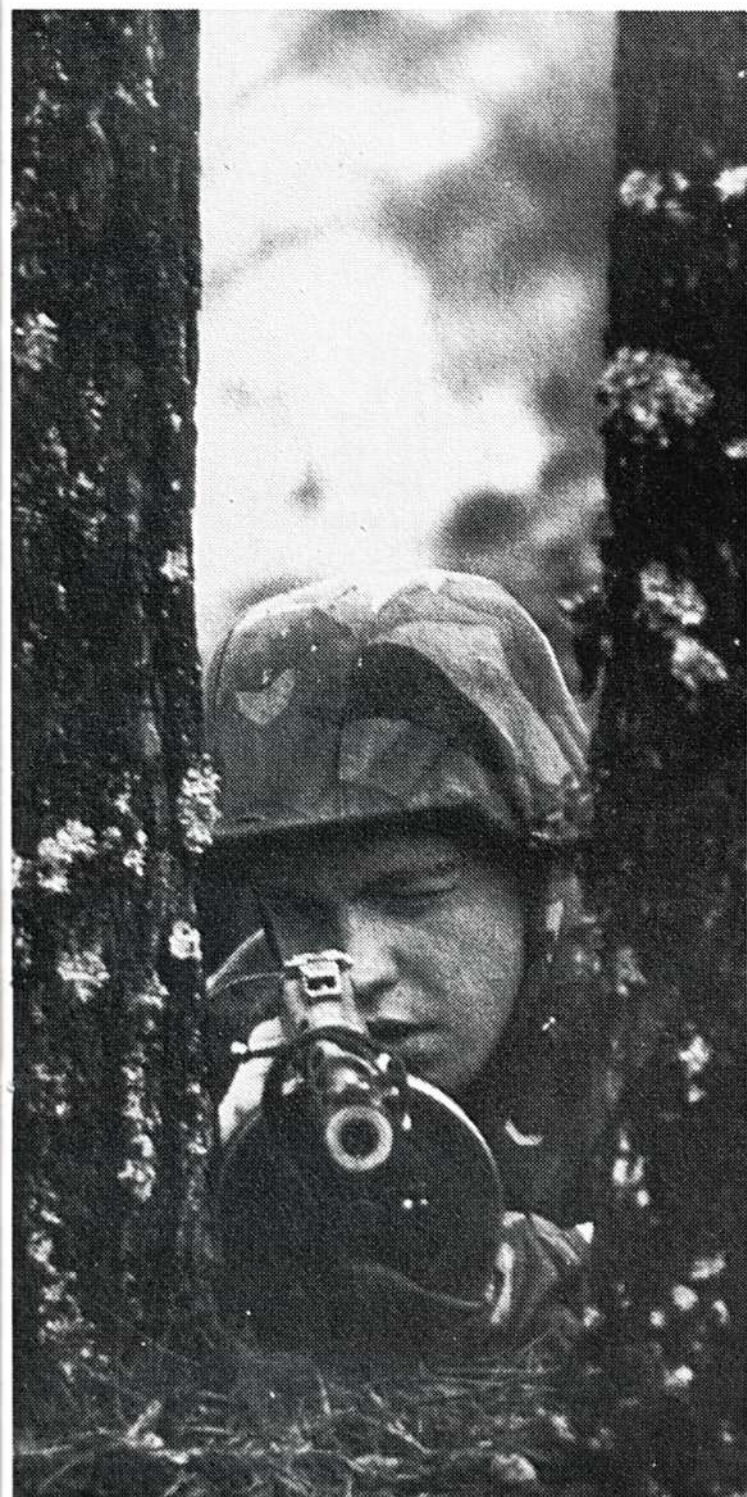
Joskus illalla kun väsyttää ja on kerrottu miten päivällä marssittiin kolme varttia pidellen kiväriä edessä kunniantekoasennossa, »kuule juuri tällä tavalla näin ja varmasti en olisi jaksanut pidellä sitä enää minuttiakaan», on aikaa istua, kirjoittaa kirjeitä, lukea, maata, puhdistaa aseita ja siivota käytävää.

Iltasoiton jälkeen huopaa korville vetäessä muistuu mieleen se aika kun kukaan ei uskonut, että meistä mitään tulee ja vähän samaa epäiltiin itsekin. Mutta tulipas vain, tuli jääkäreitä ja tulee kai niistä uusistakin, vaikka ei se siltä näytä, ovat niin surkean kömpelöitä että naurattaa.

On hetki iltasoiton jälkeen, pimeä yö täynnä yön ääniä.

Ulkona pimeydessä sataa uutta lunta vanhan kovaksi poljetun päälle.

varamies

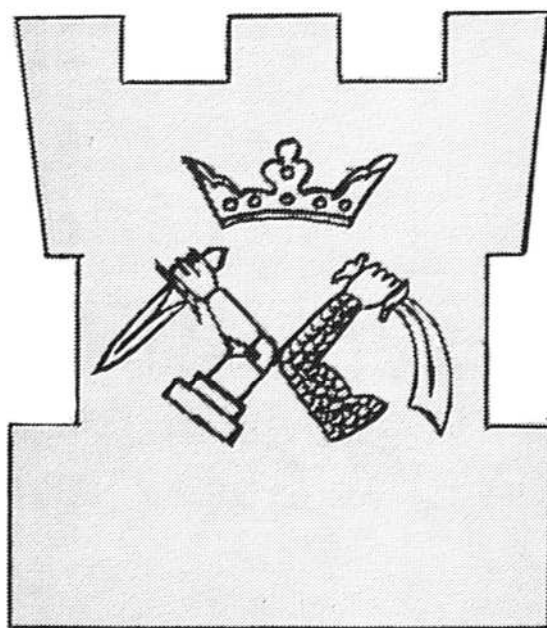

KarJP:n

Helsingin

osaston

kuulumisia

KarJP:n Killan Helsingin osasto piti tavanomaisen syyskokouksensa viime syyskuun 20 päivänä Santahaminassa. Ennen kokousta oli UudJP:n toimesta järjestetty noin parisen tuntia kestävä ase- ja kalustoesittely taisteluharjoitukseen, jota johti UudJP:n komentaja evl Pajula. Esittelyjä ja taisteluharjoitusta seuraamassa olivat m.m. KarJP:n killan kunniajäsen kenr L Oesch, kenrl A Maunula ja lukuisa joukko päällystään ja alipäällystään kuuluvia kurssilaisia sekä parisenkymmentä kiltaveljeä. Taistelunäytöksen jälkeen siirryttiin Santahaminan upseerikerholle, jossa yhteisesti syödyn aterian jälkeen pidettiin Killan vuosikokous, jossa puhetta johti A. Maunula. Kokouksessa hahmoiteltiin kiltaosastomme tulevaa toimintaa ja päätettiin järjestää perinteellisenä vuosijuhlapäivänä marraskuun 20:nä, yhteinen juhlatilaisuus Santahaminan upseerikerholla. Lisäksi suunniteltiin järjestettäväksi yhteinen kokoontuminen myös kevätkaudella jossakin sopivassa kohteessa ja lisäksi päätettiin tehdä ensi kesänä parin päivän retkeily Pohjois-Karjalaan kiltamme nykyisen perinnejoukko-osaston sijoituspaikalle. Tämän retkeilyn ajankohdan tarkempi määrittäminen siirrettiin tuonnemmaksi, jolloin osanottajien on tilaisuus sovittaa lomansa ja muut tehtävänsä myös vastaanottajien toivoman retkeilyajankohdan mukaisesti.

Pidetyssä kokouksessa valittiin killan Helsingin osaston johtokuntaan seuraavat jäsenet: kenrl A. Maunula sekä kiltaveljet U. Lehtonen, R. Moisio, M. Hilve, T. Holopainen, S. Karttunen, R. Roitto, A. Simojoki ja K. Talvitie.

Kokouksen jälkeen siirryttiin UudJP:n kiltasaunaan, jossa isäntänä toimivat UudJP:n kiltaveljet. Kiltasauna on talkoovoimin rakennettu Hevossalmen rannalle Santahaminassa ja saunoilijoilla oli tilaisuus kylvyn ohella vilvoitella Suomenlahden aalloissa.

Kiltasaunassa vierähtikin kiltaveljillä aikaa tuntikaupalla rattoisan keskustelun ja yhteisten muistojen merkeissä välillä vilvoitellen Suomenlahden vilpoisissa hyrskyissä hämärtyvässä syyskuun illassa. Kiltaveljet lausuivatkin hartaan yhteisen toivomuksen tämänkaltaisten saunailtojen uusiintumisesta ainakin jo kevätpuolella.

Killan Helsingin osasto toivoo jäsenmääränsä runsasta lisäystä ja olisi suotavaa, että kun Kontiorannasta kotiutuvat helsinkiläiset varusmieskiltaveljet saapuvat kotikaupunkiinsa, ottaisivat yhteyden osaston sihteereihin, T. Holopainen os. Klaavuntie 14 E 48 puh. 335 715 ja M. Hilve Katajanokankatu 8 D 35 puh. 664 492.

T. H:nen

toimitus r husso
m kosunen
o naukkarinen
valokuvat m moilanen

KORPISOTURI 23

62. RAuK/KarJP:n kurssijulkaisu

Joukkueenjohtajan ja oppilaan konfliktitilanteita

Joukkueenjohtajan ja oppilaan keskinäinen suhde voi johtaa moniin vaikeisiin tilanteisiin. Joukkueenjohtajalla on edessä ryhmä yksilöjä, joiden äly, tunne-elämä ja tahdon ilmaukset ovat erilaiset ja osittain alinomaan muuttuvaiset niinkuin ihmiselämä ylipäänsä.

Eriolaisten ja muuttuvien yksilöjen täytyy sopeutua samaan järjestelmään. Päivittäinen ohjelma on sama kaikille ryhmän jäsenille. Yksilöllisiä tarpeita on kuitenkin vaikea tyydyttää niiden oppilaiden osalta, jotka eivät tahdo antautua massakasvatukseen.

Jos joukkueenjohtaja haluaa olla oppilaittensa neuvonantaja ja ystävä, hän tapaa tiellään monia ongelmia. Hän ei voi välinpitämättömänä sivuuttaa oppilasta, jonka tunne-elemä on onnettoman ympäristön vuoksi häiriintynyt. Hän ei myöskään saata olla kiinnittämättä huomiota oppilaaseen, jonka tst- tai opiskelunhalun puute on yhdessä pelon ja huolten kanssa.

Rikkomuksia voidaan ymmärtää ja ojentaa, jos nähdään ne oppilaan koulun ulkopuolella saamien kokemusten valossa.

Joukkueenjohtajalla on tietynlainen auktoriteetin asema, millä tarkoitetaan sitä henkistä voimaa, joka säteilee hänestä oppilaisiin niin, että hän voi ulkonaisesti ja sisäisesti johtaa sitä. Useimmiten auktoriteettiarisen joukkueenjohtajan on onnistunut saada aikaan vain ulkonainen työrauha, mutta sisäinen muutos oppilaissa on jäänyt tapahtumatta. Jyrkästi opettajajohtoiseen kurinpitoon alistuvan oppilaan ei tarvitse ajatella itsenäisesti. Mitä oppilaalle tapahtuu, kun hän joutuu ryhmänjohtajaksi? Hän osaa ne asiat, mikä hänelle on opetettu. Hän siis toisinsanoen toistaa oppimaansa, jopa kankeat ja väljähtäneet

vitsit ja »letkauksetkin» alokkaille. Entä jos hän joutuu sellaiseen aivan uuteen tilanteeseen, johon johtajalta omaksutut opit eivät oikein niivelly? Itsenäisen ajattelemisen taito ei synny itsestään. Nyt on uskallettava ratkaista asia omaa järjeä käyttäen ja itseensä luottaen, tai panna »sormi suuhun» ja odottaa jotakin tapahtuvaksi. Auktoriteetteja on osattava arvostella – tietenkin oikealla tavalla. Ankarassa kurssissa oppilailta ei ole muuta vaihtoehtoa kuin nöyrä alistuminen tai kapinamieli. Henkisesti köyhä tai nuori, kokematon joukkueenjohtaja, joka turvautuu ankaruuteen, kohtaa tiellään suuria vaikeuksia. Oppilaat saattavat olla säälimättömiä tyrannijohtajaa kohtaan, sikäli kuin se on mahdollista. Teräväkatseiset oppilaat keksivät helposti ja nopeasti joukkueenjohtajan heikkoudet ja niitä vastaan taistellaan usein häikäilemättömästi. Oppilaat voivat turvautua jopa teeskentelyyn, viekkauteen sekä yleensä kaikkiin mahdollisiin keinoihin kostaakseen vihaamalleen johtajalle. Jokainen tst-tunti voi muodostua oppilaiden ja opettajan väliseksi katkeraksi, mykäksi kamppailuksi. Tauoilla on osattava keskustella oppilaiden kanssa veljellisesti. Eivät ruusukkeet tarvitse erottaa oppilaita johtajastaan. Työskentely sujuu kitkattomasti, jos oppilaille kerrotaan toiminnan tarkoitus, mitä varten täytyy ryömiä, kaivaa poteroita tms. Sadismista voi helposti tulla itse tarkoitus. Brutaalinen joukkueenjohtaja pystyy alistamaan helposti oppilaansa, mutta siihen sisältyy usein pelkoa. Pelko ei sinänsä ole vaarallista. On kuitenkin suuri ero pelolla, joka perustuu siihen, että asianomainen oivaltaa vaaran olemassaolon ja havaitsee varovaisuuden tarpeelliseksi ja epämääräisellä, lamauttavalla pelolla, joka johtaa tuskaiseen epävarmuuteen. Epämääräiset pelkotilat ehkäisevät rauhallista toimintaa.

Joukkueenjohtajan psykologiset erehdykset heijastuvat oppilaiden käyttäytymisessä. Hän saattaa pitää oppilaiden keskuudessa turvattuuden tunnetta tai ärsyttää oppilaitaan omalla avuttomuudellaan.

Kurin ja järjestyksen kannalta on tärkeää joukkueenjohtajan persoonallisuus. Monet johtajat eivät ensinkään kohtaa tiellään vaikeuksia, kun heidän oma persoonallisuutensa, aivan kuten itsestään, luo työskentelyrauhan ympäristöön. Tst-koulutukseen lähdetään mielellään pidetyn johtajan kanssa, koska hänen kanssaan voi aina keskustella ja kysellä vaikkapa karjan kasvatuksesta tai Vietnamin sodasta.

Joukkueenjohtaja voi myös persoonallisesti erehtyä (kiihtyneet mielenpurkaukset, tahdittomuus, epäoikeudenmukaisuus, kostonuhka ym.), eikä se voi olla aiheuttamatta vastareaktiota oppilaiden taholta.

Lahjakkaiden ja vähemmän lahjakkaiden välinen vastakohta näyttelee myös jonkinlaista osaa. On joukkueenjohtajia, jotka antavat – aivan tahattomasti – etusijan lahjakkaille ja kykeneville oppilaille asiassa kuin asiassa. Tämä taas synnyttää vähemmän lahjakkaisissa, ja erikoisesti väärin arvostelluissa oppilaissa huononmuuden tunteita, jotka eivät voi olla eduksi heidän henkiseen kehitykselleen. RAUK:ssa ollaan tässä suhteessa kyllä kovin tasapuolisia. Joukkueenjohtaja joutuu moniin vaikeuksiin, kun oppilaan lahjakkuus ja moraalinen luonne ovat vastakkaiset.

On nimittäin lahjakkaita oppilaita, jotka pystyvät huomattaviin saavutuksiin, mutta joilla on huonoja luonteenpiirteitä ja jotka vaikuttavat turmelvasti ryhmäyhteisöön. Toisaalta on vähemmän lahjakkaita, mutta luonteeltaan moitteettomia oppilaita. Ehkä on niin, että ollaan taipuvaisia antamaan anteeksi monet kujeet lahjakkaalle, koska hänen suorituksensa ovat muuten hyviä. Samoin mahdollisesti säälitään hiukan heikko-lahjaista, koska hän muuten on kunnollinen ja yritteliäs ja hänen suoritustensa arvostellaan lievemmin. Mutta tällä tavoin kohdellaan epäoikeudenmukaisesti niitä oppilaita, jotka lahjakkuutensa tai kunnollisuutensa puolesta eivät eroa keskimitalasta.

Myös ulkonaiset tekijät voivat vaikuttaa oppilaiden käyttäytymiseen. Fyysinen väsymys, synkkä sää, huonosti tuuletettu luokka ei voi olla vaikuttamatta johtajaan. Miten oppilaatkaan voisivat olla riippumattomia niistä! On pyrittävä olemaan selvillä tämän laatusista tekijöistä välttyäkseen oppilaisiin kohdistuneista vääristä ja epäoikeudenmukaisista arvosteluista. Tuskin on mahdollista keksiä kaikkia niitä monisyisiä suhteita, jotka voivat vallita joukkueenjohtajan ja oppilaiden välillä. Yksilöllisen omalaatuisuutensa vuoksi johtaja vain harvoin onnistuu olemaan oikeudenmukainen kaikkia ryhmän jäseniä kohtaan.

PAX

Jouluaattoillan pehmeä hämärä kietoi tienoon vaippaansa. Paksu valkoinen lumi peitti maan. Palasin metsätietä naapurista. Olin taas tapani mukaan joulupukkina. Muistin pienten lasten ilosta säihkyvät silmät ja hymyilin hiljaa itsekseni. Synkkä metsä oli hiljainen; sen kammioista huokui vain ikuinen rauha. Naavaiset kuuset ja paljaat koivut lumisessa harsossaan olivat satumaisen kauniita. Tuo tunnelta lumosi minut. Mukanani oli pieni soittorasia. Annoin sen soida. Sen heleät sävelet loivat tunnelman yhä juhlallisemmaksi. Vain yksi lause saattoi kuvata tuon hetken sisällön; maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto.

Tuon hetken muisto on monesti tullut mieleeni. Silloin olen ajatellut, voiko ihmiskunta koskaan päästä tuohon joulun herkkään tunnelmaan sisälle, jolloin olisi maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Maailmassa riehuu aina sotia, ihmiset ovat kiireisiä, hermostuneita, epäluuloisia, kavalialia ja petollisia. Miksi näin on, miksi maailma ei

ole hyvä, jollaiseksi Jumala sen loi. Ei voi olla muuta selitystä kuin, että vika on meissä ihmisissä. Meidän ajatuksissa, sanoissa ja teoissa olisi korjaamista ja mikä tärkeintä meiltä puuttuu rakkautta.

Sota tuo tullessaan murhetta, raakuuksia ja väkivaltaa. Ystävä riistetään ystävältä, rakastettu rakastetulta, isä lapsilta. Syyttömät saavat kärsiä ja kantaa raskaimman taakan kauhujen keskellä. Jokainen jolla on sinapinsiemenenkään vertaa inhimillistä rakkautta, ymmärtää sodan mielettömyyden. Miksi sitten käydään sotia? Eikö niistä koskaan päästä eroon. Me ihmispoloiset olemme käsityskyvyltämme niin puutteellisia, ettemme voi kaikkea ymmärtää. Sen ei kuitenkaan tarvitse olla esteenä lujalle uskollemme tulevaisuuteen ja rauhaan. Rauhan saavuttamiseksi tarvitaan valtavasti ponnistuksia ja uskoa, mutta kellä on luja usko, hän voi vaikka vuoria siirtää. Tärkeintä olisi saada selville ne todelliset syyt, joista sodat ovat aiheutuneet. Luonnonlakien mukaan kaikella täytyy olla syynsä. Tutkimalla tarkoin kaikki ne seikat, jotka ovat aiheuttaneet sodan puhkeamisen ja vaikuttaneet sen kulkuun, saamme ensiarvoisen tärkeitä tietoja avuksi taisteluun rauhan puolesta. Samanaikaisesti olisi selvitettävä millaisia muita vaihtoehtoja olisi ollut käytettävissä. On aivan varmaa, etteivät tehdyt ratkaisut aina ole olleet parhaita mahdollisia. Historian kulusta ja aikaisemmin tehdyistä virheistä voimme oppia paljon, joka auttaa meitä tekemään ratkaisumme tällä hetkellä ja suunnitellessamme parempaa tulevaisuutta.

Ihmisille on levitettävä tietoa yhä enemmän, ennenkaikkea hänen omista kansaveljistään ja -sisaristaan. Yksilön on opittava tuntemaan eri maanosissa asuvien kansojen olosuhteita ja elinmahdollisuuksia. Hänen on opittava tuntemaan kulttuurierot ja ne monet vaikeudet, joissa muualla maailmassa asutaan, siten voimme tuntea jonkun kaukaisinkin ihmisen lähimmäisemme. Vain siltä pohjalta, että tunnemme mielenkiintoa ja myötätuntoa myös muita kansoja kohtaan voimme lähteä rakentamaan maailmanrauhaa.

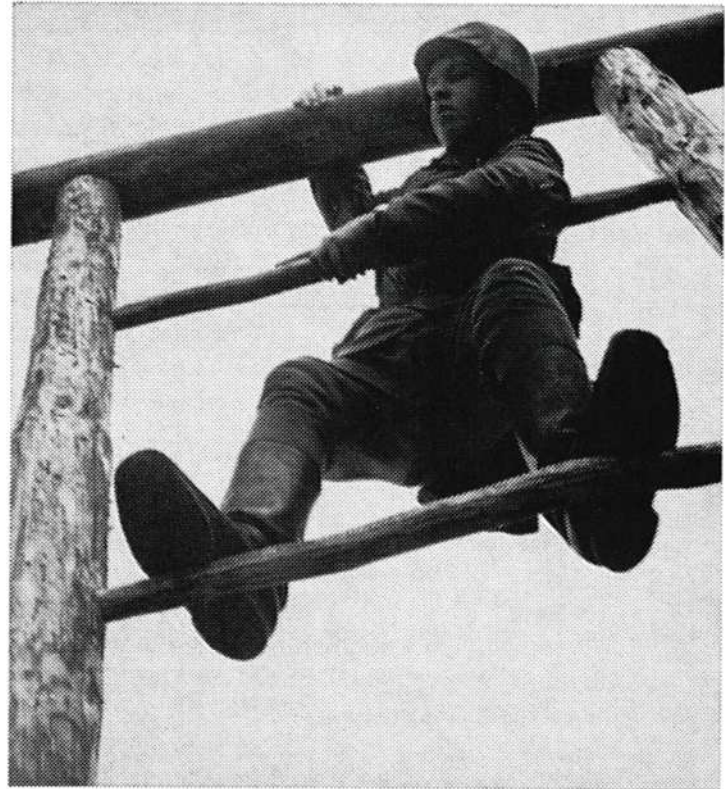
Tätä aikaa pidetään eräänlaisena murroskautena. Ihmisen älykkyyttä mitataan, he ovat viisaita ja omaavat paljon tietoja eri aloilta. Kuitenkin he ovat rauhattomia ja tuntevat elämänsä turvattomaksi ja tyhjäksi. Lapsia moititaan oikukaiksi ja juurettomiksi. Mistä tämä johtuu, vaikka ihmisten hyvinvointi on korkeammalla tasolla

kuin koskaan ennen. Eikö rauhan ominaisuuksiin kuulu ensisijaisesti tyytyväisyys? Ihmiskunnan olisi korkea aika oppia tärkeä läksy, mahdollisuus parempaan tulevaisuuteen on vain tyytyväisten ja sopeutuvien jäsenten kasvattaminen yhteiskuntaan. Riitaisuuksia syntyy siitä huolimatta aivan itsestään. Lapsista meidän olisi alettava rauhanaatteen kasvatus. Heidät olisi opettava kunnioittamaan totuutta ja oikeutta, liian hyviä heistä tuskin tulisi. Kun he vihdoinkin oppivat kuulemaan omantunnon äänen ja tekemään työtä, he löytävät sen elämänsiemenen, josta he voivat kasvattaa omalla nuoruudeninnollaan hyviä hedelmiä tuottavan puun. Näin vietäisiin eteenpäin sitä riemun ja innostuksen hehkuva tulta, joka valtaa ihmisen, kun hän on omilla ponnistuksillaan voittanut jotakin. Ihmiset tunsivat elämänsä elämisen arvoiseksi ja olisimme jo paljon lähempänä rauhanomaista rinnakkaiseloa.

Nykyisin on elintaso niin korkealla, ettei kaikkien ihmisten enää tarvitse raataa itseään uuvuksiin elatuksensa hankkimiseksi. Vapaa-aika lisääntyy samassa suhteessa kuin mielenkiinto rehellistä työtä kohtaan vähenee. Koneet tekevät melkein kaiken, jännitys jokapäiväisen leivän saamisesta on olematon ja elämä latistuu. On haettava ilonsa hurjista huvituksista. Puhutaan vapaa-ajan ongelmista ja neuroottisista ihmisistä. Heillä poloisilla ei ole innostusta mihinkään. Lopulta se johtaa tuhoisaan sotaan tai koko yhteiskunnan rappioon. On aivan ilmeistä, että nykyaikaiset joukkotuhoaseet tuottaisivat eniten kärsimystä syyttömille. Koska jokapäiväisen leivän hankinta ei enää tuota täyttä tyydytystä kaikille ihmisille, olisi heille järjestettävä mahdollisuus purkaa ylimääräistä energiaansa kiinnostavaan toimintaan. Tämä on pääasiassa hyvinvointivaltioiden nuorison ja keskiluokkien ongelma. Ihmisellä on paljon enemmän henkisiä ja ruumiillisia voimavaroja, kuin hän koskaan on osannut kuvitellakaan. Jos nämä ylijäämävarastot saataisiin rauhanaatteen palvelukseen, mikä valtava voima se olisikaan. Ihmiset täytyisi herättää horroksestaan toimimaan ja elämään tätä elämää, sillä se kestää vain hetken; miksi emme voisi elää hetkeä kauniissa sovussa.

Olen koko ajan kertonut pääasiassa ihmisestä ja hänen mahdollisuuksistaan, koskettelematta sen enempää YK:ta kuin aseistariisuntaneuvotte-

lujakaan. Tämä johtuu siitä, että kaikkien rauhanaatetta ajavien liikkeiden perustana on juuri ihminen ja ihminen on saatava ymmärtämään mitä rauha on; senjälkeen voimme saavuttaa sen. Meillä on oltava luja usko ja luottamus tulevaisuuteen ja ikaikojen Herraan, vasta sitten voimme kokea totena jouluyönihmeen, maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto.

Koulun johtajan kapteeni Laineen pitämä puhe RAuK:n tupien nimien paljastustilaisuus- dessa 20. 11. 67

»Herra Kenraali, arvoiset kutsuvieraat, Karjalan Jääkäripataljoonan henkilöstö, aliupseeripilaat.

Itsenäisyytemme juhluvuosi on lähestymässä juhlallisuksiensa huippua, joulukuun 6. päivää. Tänä viettäessämme pataljoonamme vuosipäivää meidän itsekunkin on syytä hetkeksi pysähtyä ajattelemaan niitä esi-isiämme, joiden uuttera työ ja uhrialttius ovat mahdollistaneet kansamme itsenäistymisen ja itsenäisenä säilymisen. Kansakuntamme on elinkelpoinen ja se pysyy kehittymään vain, jos se tuntee menneisyytensä ja kunnioittaa esi-isiensä työtä ja uhrauksia.

Arkisen aherruksen ohella Suomen kansa on joutunut taistellen turvaamaan itsenäisyytensä ja riippumattomuutensa. Talvisota 1939–40 oli juuri tällainen kamppailu kansakuntamme olemassaolosta itsenäisenä kansakuntana muiden kansakuntien joukossa.

Kunnioittaaksemme Talvisodan taistelijoita ja heidän isänmaamme itsenäisyyden puolesta antamia uhreja, olemme Karjalan Jääkäripataljoonan Reservialiupseerikoulussa nimenneet kasarmimme tuvat Talvisodan taistelupaikkojen mukaan. Tupien nimistössä ovat huomattavimmat taistelupaikat tai paikkakunnat Jäämereltä Suomenlahdelle.

Näiden taistelujen kuvauksista toteamme, että ne olivat ankaria ja katkeria kamppailuja moninkertaista vihollista vastaan.

Ulkomailla syntyi myytti vahvasta Mannerheim-linjasta. Tämän linjan kestävyys ei kuitenkaan, niinkuin he luulivat, perustunut linnoitukseen ja aseisiin. Sen kestävyys perustui poteroissa olevien suomalaisten miesten sitkeyteen ja velvollisuuden tuntoon, järkkymättömään uskoon taistelunsa oikeutuksesta. Tämän »Talvisodan hengeksi» nimetyn puolustustahdon elähdyttämänä estettiin Suomen valtaaminen ja säilytettiin maan itsenäisyys seuranneesta rauhanteossa.

Näiden tupien nimet ja niihin liittyvät taistelukertomukset olkoot osaltaan siirtämässä Talvisodan henkeä, yhteiskuntaa ja isänmaata rakentavaa henkeä nykypolvelle, jolla nyt on vastuu Suomen kehittämisestä. Me emme ihannoit sota, me toivomme saavamme rauhassa rakentaa maatamme. Paljastan tupien nimet.»

RAuK:n johtaja
Kapteeni A Laine

Kuraattori
Luutnantti R Laakkonen

Kurssi 62:n oppilaat

Karjalan Jääkäripataljoonan Reserviupseerikoulun 62. kurssin tiivis opiskelu on päätynyt. Teistä itse kustakin on koulutettava taistelukentän eri asteisia johtajia. Tämä tapahtuu puolustusvoimissa suoritettavananne olevan vaivankorvauspalveluksen ja kertausharjoitusten aikana. Nyt olette saaneet vasta peruskoulutuksen ryhmänjohtajan tehtävään. Koulutus jatkuu kompanioissa, erilaisilla kursseilla ja Reserviupseerikoulussa. Älkää jääkö lepäämään »laakereille».

Evästyksenäni Teille haluan korostaa vastuunalltiuden ja luotettavuuden tärkeyttä johtajan luonteen ominaisuuksina. Vastuualttius on rehellisyyttä ja johtamistoimenpiteistään vastaamista esimiesten ja alaisten edessä. Vastuuta kartteleva johtaja ei pitkään menesty tehtävissään. Taistelun onnistuminen riippuu kaikkien sitä suorittavien osastojen, ryhmien, joukkueiden jne. suorituksista. Kaikkiin johtajiin ja heidän joukkoihinsa on voitava luottaa. Luotettavuus korvaa vaikean paikan tullen ammattitaidon puutteen. Luotettavaa alaista on helppo neuvoa ja tukea. Olkaa tunnolliset tehtävissänne ja menestykää!

Kurssi 62:n oppilaskunnan jäsenet

Kurssi on päätynyt ja samalla johtajakoulutukseenne ensimmäinen jakso. RAuK:n aika on ohitse kiittänyt ja suurin osa teistä siirtyy takaisin perusyksikköihin ryhmänjohtajan vaatimaan tehtävään. Muistakaa alusta alkaen, että teidän tulee jatkuvasti kehittää itseänne tärkeässä esimiesasemassanne.

Niille, jotka lähtevät jatkamaan opiskeluaan Haminassa Reserviupseerikoulussa, tahdon muistuttaa, ettei koulua läpäistä »korpakuulolla», vaan työtä on tehtävä uutterasti.

Tässä yhteydessä haluan mainita vähän oppilaskunnan toiminnasta. Toiminta ei ole ollut niin ulospäinnäkyvää kuin mitä se on ehkä aikaisempina vuosina ollut, mutta tähän on ollut suurimpana syynä tiivis opiskelu, joten vapaa-aikaa ei ole runsaasti jäänyt ja vapaa-ajan viettoä silmäläpittäen oppilaskunta on perustettukin. Kuitenkin oppilaskunta on saanut paljon aikaa tämän kurssin aikana, joten seuraavien on helppo jatkaa siitä mihin toiminta nyt päättyy.

Olen ollut tyytyväinen oppilaskuntaan ja nyt sen hajaantuessa haluan onnitella kaikkia sen jäseniä ja toivotan parhainta menestystä tulevaisuudessa tehtävissänne varusmiespalveluksen loppuajankana sekä myöhemmin valitsemallanne elämällä.

Kouluttajat

Kapt A Laine
Koulun johtaja

Väap E Nevanen
Koulun vääpeli

Ltn M Lipitsäinen
Kiv-linja

Ylik S Jalonen
Viestilinja

Ltn R Laakkonen
Pst-linja

Kers K Kajo
Kiv-linja

Ltn E Riuttala
Krh-linja

Kers K Mölsä
Kiv-linja

Ltn R Tiittanen
Kiv-linja

Kers M Tikkanen
Kiv-linja

Kers Lappalainen
Tsto-au

Kers Kärnä
Krh-linja

viestilinja

tupa Kitelä

Apilo L A
Autoteknikko
22. 8. 45 Polvijärvi

Honkanen M. J
Juustoalan apul.
25. 7. 47 Nurmes

Husso R T
Merkonomi
15. 2. 47 Iisalmen mlk.

Kareinen E E
Sähköasentaja
12. 6. 47 Ilomantsi

Karppinen R A
Varastonhoitaja
6. 9. 47 Vuolijoki

Kuosmanen L P
Merkonomi
10. 4. 47 Nilsjä

Mecklin R O
Radioasentaja
24. 9. 47 Tohmajärvi

Pennanen S O
Kansakoulunopettaja
3. 4. 45 Joensuu

Ruotsalainen P A S
Varastomies
15. 8. 47 Ilomantsi

Vuorinen P K
Voimistelunopettaja
30. 5. 44 Lieksa

pst-linja
tupa Taipale

Jääskeläinen V O
Metalliharjoittelija
23. 5. 48 Kesälahti

Heikkinen P N
Kirvesmies
11. 8. 47 Pielisjärvi

Kapanen J A
Traktorinkulj.
26. 6. Polvijärvi

Kukkonen V K
Opiskelija
17. 8. 47 Ilomantsi

Meriläinen E J
Kartonkimies
16. 5. 47 Nurmes mlk.

Nupponen J K J
Merkonomi
22. 8. 47 Kontiolahti

Riissanen J H
Metsätyömies
27. 11. 47 Ilomantsi

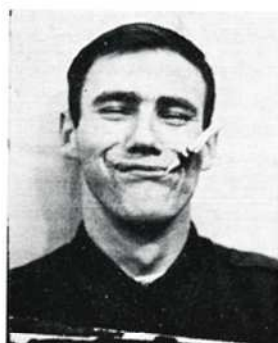

Räsänen E O
Myyjä
22. 6. 47 Kuusjärvi

Reinikainen A H
Metsäharjoittelija
24. 7. 47 Leppävirta

tupa Summa
... viesti

Jehkonen V V
Merkonomi
12. 2. 47 Valtimo

Löfgren K J
Opiskelija
18. 2. 46 Jyväskylä

Ruokolainen M P
Postinkantaja
6. 3. 49 Lieksa

Marjamaa J A
Autonasentaja
26. 1. 47 Kajaani

krh-linja

...tupa Summa

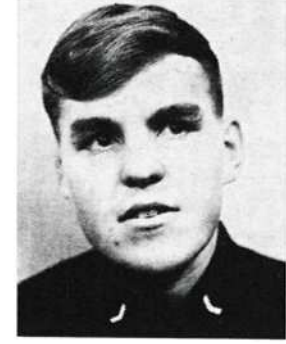
Leskinen A K
Nuoriso-ohjaaja
19. 1. 47 Sukeva

Karttunen L S
Hitsaaja
1. 12. Mätäsvaara

Mustonen U E
Meijerityöläinen
16. 1. 49 Joensuu

Reinikainen R K
Opiskelija
7. 9. Kontiolahti

Turunen T
Ahtaaja
7. 8. 47 Kajaanin mlk.

tupa Koivisto

Hakkarainen T I
Kansimies
10. 5. 47 Lapalie

Järvelä T I
Varaosamyyjä
29. 8. 47 Ämmänsaari

Karhumaa I J S
Ylioppilas
5. 3. 48 Tervo

Karttunen V K
Merkonomi
1. 10. 45 Kuopio

Kilponen R T
Merimies
7. 11. 47 Kuhmo

Kosunen M J
Merkonomi
16. 2. 47 Kuopio

Laitinen U U
Traktorinkuljettaja
29. 7. 47 Polvijärvi

Nieminen J J
Kartoittaja
12. 6. 47 Varkaus

Pakarinen H I J
Tekstiilimyyjä
23. 5. 47 Rääkkylä

Seeck J M
Opiskelija
2. 2. 46 Helsinki

Jokinen R J
Opiskelija
8. 6. 48 Hamina

Julkunen A J
Opiskelija
1. 2. 46 Pielavesi

tupa Viipurinlahti

Karjalainen R J
Autonapumies
12. 4. 50 Joensuu

Karttunen P M L
Myyjä
16. 2. 47 Joensuu

Lousa K U
Opiskelija
17. 10. 46 Puhos

Lukkarinen O A
Varastomies
2. 1. 47 Eno

Mustonen S A I
Kansak.opettaja
24. 6. 44 Joensuu

Nenonen T S E
Kansak.opettaja
30. 1. 46 Joensuu

Tolvanen K O J
Varanotaari
7. 12. 46 Helsinki

Weckström V A
Opiskelija
16. 11. 48 Tuusniemi

Kiväärilinja

tupa

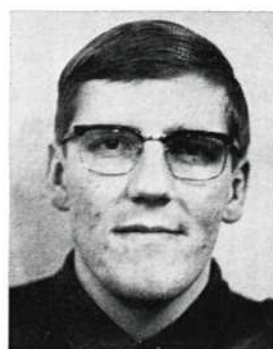
Joutsijärvi

Heikkinen E K
Merkonomi
24. 4. 47 Keitele

Hiltunen V V J
Hitsaajaoppilas
26. 8. 47 Varkaus

Hirvonen H P
Opiskelija
10. 1. 46 Muuruvesi

Järviaho M L
Opiskelija
8. 10. 45 Tuusniemi

Kauhanen P O
Opiskelija
5. 2. 47 Kuopio

Kemiläinen L H J
Rakennuslaitosmies
4. 6. 47 Kiuruvesi

Kinnunen K V
Rakennusmies
18. 1. 47 Rääkkylä

Makkonen H A
Paperityöläinen
24. 3. 47 Varkaus

Marjava V H G
Varastotyöläinen
15. 8. 47 Pielisjärvi

Kulin A
Maanviljelijä
10. 6. 47 Nilsjä

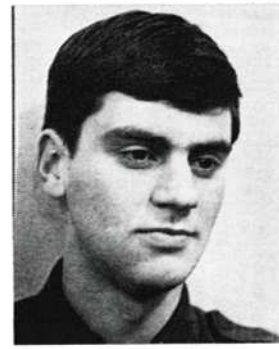
Lyhykäinen A T
Autonasentaja
16. 8. 47 Ilomantsi

tupa
Suomussalmi

Heikkinen S V
Opiskelija
21. 2. 47 Eno

Hintikka A I
Merkonomi
27. 9. 47 Vesanto

Hirvonen A J S
Merkonomi
14. 9. 45 Joensuu

Holmas T L F
Opiskelija
4. 7. 45 Helsinki

Hynninen R E T
Rakennusharj.
19. 6. 47 Varkaus

Jokelainen T E
Opiskelija
27. 10. 48 Ristijärvi

Karjalainen P O
Lentovirkailija
26. 7. 47 Leppävirta

Korpelainen ESA
Opiskelija
17. 8. 47 Joensuu

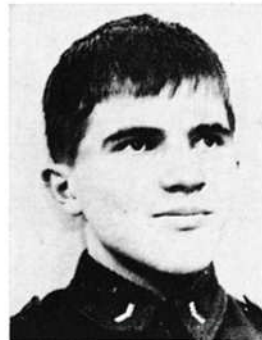

Lanne K J
Opiskelija
19. 2. 45 Helsinki

Matilainen P V J
Kuvatarkkailija
1. 11. 43 Helsinki

tupa Kuhmo

Hakullinen T T
Opiskelija
4. 12. 49 Tohmajärvi

Heiskanen M S E
Työmies
24. 1. 49 Vehmersalmi

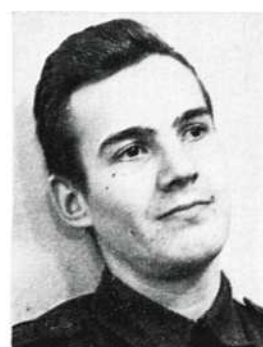
Hirvinen M J
Myymlänhoitaja
5. 6. 48 Kitee

Jääskeläinen E J
Opiskelija
6. 10. 45 Iisalmen mlk.

Kupiainen H A
Opiskelija
9. 6. 47 Leppävirta

Kyllönen A K
Liikeapulainen
17. 6. 47 Kuhmo

Kärkkäinen M O
Opiskelija
6. 4. 48 Valtimo

Lehtonen M J J
Merkonomi
14. 6. 45 Joensuu

Levy E J
Liikeapulainen
28. 6. 47 Leppävirta

Martikainen E
Muusikko
23. 11. 49 Polvijärvi

tupa
Ilomantsi

Miettinen S J
Puuseppä
30. 4. 47 Kuopio

Miinin M P
Työnjohtaja
22. 2. 48 Kitee

Mikkonen L V
Liikeapulainen
22. 5. 47 Ämmänsaari

Moilanen M K
Opiskelija
28. 1. 49 Kuopio

Muranen J H
22. 9. 48 Kiihtelysaara

Mustonen H I
Opiskelija
25. 5. 47 Joensuu

Mustonen R J
Maanviljelijä
8. 6. 47 Pielisjärvi

Naukkarinen O Y T
Merkonomi
20. 12. 47 Kontiolahti

Tamminen M I
Fil.kand.
11. 7. 45 Helsinki

Turtiainen O T
Tehdastyöläinen
30. 7. 47 Kirkkonummi

tupa
Tolvajärvi

Nisula J J
Opiskelija
18. 2. 47 Ruotsi

Nuutilainen P V
Opiskelija
16. 10. 48 Suonenjoki

Pelkonen P K
Rakennusinsinööri
16. 8. 45 Valtimo

Pirinen J K
Hitsaaja
3. 8. 46 Kitee

Ponkkonen M
Varastomies
15. 6. 47 Rautalampi

Pulkkinen E P O
12. 2. 48 Lahti

Pussinen V E
Merkonomi
28. 10. 46 Eno

Taskinen P T
Puuseppä
22. 5. 47 Nilsjä

Tirkkonen P K
Koneteknikko
27. 4. 44 Varkaus

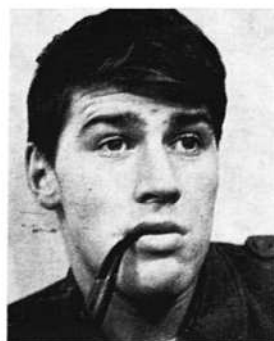

Ratilainen T
Dieselasentaja
2. 3. 47 Valtimo

tupa
Kollaa

Riihijärvi Y O
Opiskelija
19. 7. 45 Leppävirta

Rissanen K A
Merkonimi
16. 7. 47 Tuusniemi

Romppanen P J
Levyseppä-hitsaaja
10. 2. 47 Kontiolahti

Repo R
Opiskelija
14. 8. 47 Juuka

Ropponen S P J
Opiskelija
11. 6. 48 Leppävirta

Rönkä E O
Autonapumies
15. 8. 47 Pielavesi

Suomalainen E A
Rakennusharj.
12. 5. 47 Kesälahti

Taivainen K J J
Opiskelija
13. 6. 46 Kuopio

Tanskanen A A
Merkonomi
1. 12. 45 Pielisjärvi

Väisänen M P U
Opiskelija
26. 11. 47 Iisalmen mlk.

LEPPÄVIRRRAN RESERVIUPSEERIT JA- ALI
UPSEERIT LAUSUVAT TEIDÄT JOUKKOOMME
TERVETULLEIKSI VAPAUDUTTUANNE

Joensuun Ympäristön Osusmeijeri

JOENSUU

Marikaaurina

JOENSUU TORIKATU 24 • KUOPIO HAPANIEMENK. 20

Lihakunta

JOENSUU

Käy Kähkössä

KAUPPANELIÖ

Tarma Oy

K. Soininen Oy

KELLO- JA KULTA-ALAN LIIKE
KAUPPAKATU 26 KUOPIO

TAVARATALO-BAARI

Leppävirran Ostokeskus

Reino E. Kupiainen

Osuusliike Kalla

KUOPIO

KUOPIOSSA

SAVO

SAVOLAISTEN OMA LEHTI

kulttuuria
politiikkaa
urheilua
maailman-
tapahtumia
kaikkea

Tilaukset — ilmoitukset puh. 81 811

**KUVALAATTOJA
VAATIVIIN
PAINOTUOTTEISIIN**

KEMIGRAFINEN OY

**ILOA ILMEISTÄ —
ILFORD-FILMEISTÄ**

**ILFORD
FP3**
and white panchromatic safety film

**ILFORD
HP4**
Black and white panchromatic safety film - frame numbered

SUPERLON

URHEILUALUSTA — varmistaa suorituksen onnistumisen loppuun asti. Ei läpilyöntivaaraa. Erittäin kestävä. Pitkäikäinen. Painimattoja. Judomattoja. Voimistelumattoja. Volttimattoja. Ampuma-alustoja. Valmistaa SOK Rauman tehtaat.

SOK SOKOS
OSUUSKAUPAT TAVARATALOT

OLVI OLUT

IISALMESTA IHMEEN HYVÄÄ

Pohjois-Karjalan Metsänhoitolautakunta

JOENSUU

Kuusjärven Puhelin Oy

AJA KORTTI VARUSMIESAIKANA

Autohallin autokoulu

KONTIORANTA

Konditorio Heikkinen

IISALMI

Muistetaanpas siviilissä:

LUOTETTAVA
KORKEAN
LAADUN MERKKI

KUOPIO

TURO
TYYLIN
TEKEE

Kaikkea valo- ja 8—16 mm. elokuvausosalta

foto
PISTE

KUVAAMO: KAUPPAK. 26 B — MYYMÄLÄ: KIRKKOK. 27, PUH. 24 530

POHJOLAN
Om. JOEL REPO **Rengas**

JOENSUU, TULLIORTINKATU 52

HUOLTOASEMA V PUUSTINEN PUH. 77234 SEKÄ
MOTELLI ETTÄ BAARI UIMAHARJUSSA

VEIKKO METSÄLÄ OY OUTOKUMPU

PAJARINEN&KUMPP.

KAINUUN SANOMAT

OMA-APU JOENSUU

JOENSUUN ERÄ-URHEILU OY

KAINUUN KENKÄ JA KUMI KAJAANI JA
ÄMMÄNSAARI

TALOUSKAUPPA KUPIAINEN KITEE

VELJEKSET POTTONEN OY KALTIMO PUH. 375

LEIPOMO JA RUOKATAVARAKAUPPA E SUHONEN
KALTIMO

KESOIL K RIIKONEN KALTIMO PUH. 373

T:MI TEVERA KOSKIK. 7 JOENSUU

HOTELLI KARELIA

JOENSUU, PUH. 24 391

JOENSUUN AUTO OY

JOENSUU

Joensuun Kirja- ja Paperikauppa

Tavaratalo Kotilainen

Keskus Joensuun keskustassa

Savon Sanomat

Kuopio

Lattianpäällystystyönne tekee

Mattoliike Korhonen Ky

Kuopio Vuorikatu 28—30 puh. 12426

LUOTETTAVA
KORKEAN
LAADUN MERKKI

TURO
TYYLIN
TEKEE

V. PITKÄSEN PERILLISET
LEIPOMO JA KONDITORIA KUOPIO

ESSO HUOLTOASEMA
S. NIINIMÄKI JA POJAT VARKAUS

PARTURILIIKE PAAVO MIKKONEN
KAUPPAKATU 47 VARKAUS

K. KAHILAN LEIPOMO JA KONDITORIA
MALMIKATU 9 JOENSUU

KARJALAINEN KAUPPA-AITTA ARVI A. LALLUKKA
JOENSUUN KAUPPAKULMASSA KIRKKOKATU 25

SOK JOENSUU

VELJES-KIRJA
KAUPPAKATU 55—57 PUH. 12 712 KUOPIO

Huonekalutehdas ja Huonekaluliike

F. Kanninen

KITEE, PUH. 2 ja 289

Pieliskone

JOENSUU, KOSKIK. 7, PUH. 24 983

Karjalan Leivän Leipomo

TEOLLISUUSKUJA 2

JOENSUU, PUH. 23 852 — 23 825

- PUKIMIA

TARMA OSAKEYHTIÖ
JOENSUU

**KIITÄMME
ILMOITTAJIAMME**

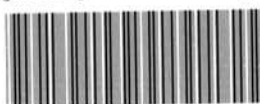

39/ko

1

Kanjalan

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00151554

